

NOVINY Z TUROVKY

KULTURNĚ-SPOLEČENSKO-ZÁBAVNÍ OBČASNÍK Z TUROVKY I ZE SVĚTA, ZE KTERÉHO SE DOZVÍTE VŠE, CO VÁS ZAJÍMÁ
ZDARMA A BEZ REKLAM

ČERVEN 2015 - ČÍSLO 2 ROČNÍK II

Milí čtenářové,

v pořadí třetí číslo Novin z Turovky je číslo letní, i když uvnitř objevíte také některé články s tematikou jarní nebo dokonce zimní. K jaru patří květiny a proto hned na následující straně najdete krásný příspěvek na téma ochrany přírody o přírodní památce Borky. Svědčí také i o tom, že každý zásah do přírody tu všichni velmi pečlivě zvažujeme a dlouho přemýšlíme, zda je to, co se právě chystáme učinit, opravdu to pravé, správné, čisté, smysluplné a k přírodě ohleduplné. Děláme to právě proto, že některé naše činy mohou být z hlediska přírody a našeho okolí zčásti či zcela nevratné.

Vracíme se k výstavám, divadlům, bálům a koncertům. I v tomto čísle se držíme podtitulu novin a proto tu najdete zajímavosti nejenom z Turovky (čarodějnice, bojovka), ale také z Las Vegas (CES), Hřibčecí (babky, divadlo, Independent fest), Jihlavy (výstavy), Počátek (jak šli otužilci nakupovat na francouzské trhy), Prahy (High End), Horní Cerekev (divadlo) a z Vlasenice (folkový budík). Některé lokality dosud chybí. Tak snad příště, i když, pravda, úspěšní řešitelé mohou pár dalších míst vlastně nalézt i porůznu poschovávaných v hádankách. Obracíme se do minulosti velmi dávné i nedávné, oznámíme ovšem také, co se teprve chystá. Potrápíme trochu naše mozečky a pak si dáme za odměnu dobrou baštu. Nezapomínáme ani na malé / menší čtenáře, sice pohádkového nebo jiného vypravování se jim dostane příště, ale koneckonců čtení o minulosti bojové hry v Turovce je i pro ně, a samotná výzva k účasti na hře, stejně jako na karnevalu, diskotéce a dětském divadle je mířena především k nim.

Doufáme, že nad stránkami nového čísla Novin z Turovky strávíte minimálně tolik času, kolik jej redakční tým sám věnoval přípravám, zpracování a interním diskusím nad veškerým materiálem, vždyť ho s láskou a péčí vyhotovoval právě pro Vás ! Že budete s obsahem, rozsahem a formou psaní i obrázků spokojeni, že se budete průběžně alespoň k některým článkům či rubrikám vracet, že Vás Noviny budou opakovaně bavit nebo inspirovat. Snad to není z naší strany doufání příliš troufalé ?

Těšíme se na Vaše komentáře, ale hlavně – těšíme se velice na Vaše vlastní příspěvky a nápady do dalších čísel, neboť, jak si jistě všimnete, v tomto vydání nových přispěvatelů (a tedy spisovatelů) několik přibylo. Jsme tím velice potěšeni a jest to pro nás jednoznačný důkaz Vašeho vzrůstajícího zájmu. Milí čtenářové, přejeme Vám uvolněné a radostné čtení třetího čísla pozitivně zaměřených Novin z Turovky. A nezapomeňte na bojovku a divadlo o posledním víkendu měsíce srpna. Kde ? No pochopitelně v Turovce !

P.S. No a samozřejmě se těšíme na bohatou houbařskou sezónu.

P.H. + O.H. 6. června 2015, foto O.H. 9. května 2014 (to panorama) a 24.července 2005 (ten křemenáč)

Za orchidejemi do Turovky

Pouhý kilometr jihozápadně od obce Turovka lze v přírodní památce Borky na přelomu května a června vidět desítky kvetoucích exemplářů dnes již vzácné orchideje naší přírody – prstnatce (vstavače) májového – lidově nazývaného „kukačka“ (fialový květ na fotografii). Spolu s ním se v JZ nejmokřejší části tohoto maloplošného zvláště chráněného území přírody vyskytují bohaté porosty dalšího zvláště chráněného druhu: vachty trojlisté (bílý květ na fotografii). Vzácně se zde vyskytuje i jedna z masožravých rostlin naší květeny – rosnatka okrouhlostá. Drobný hmyz je přiváben, chycen a poté stráven (rozložen) pomocí látek produkovaných stopkatými lepivými žlázkami pokrývajícími povrch jejich listů. Všechny tři druhy jsou zákonem chráněné, což kromě jiného znamená, že je zakázáno je „vyrýpávat“. A to nejen z důvodu dvojité zákonné ochrany (chráněný druh + existence přírodní památky), ale i z důvodu jejich specifických nároků na stanoviště, případně i vazeb na další druhy organismů (v případě orchidejí je vyvinuta endotrofní mykorhiza – soužití hub s podzemními orgány rostlin – vlákna hub zvaná hyfy prorůstají do vnitřních orgánů rostlin a probíhá pro orchideje nezbytná vzájemná látková výměna).

Na území přírodní památky Borky se vyskytují další vzácné rostliny, z nichž nejvíce upoutá počátkem května žlutě kvetoucí

starček potoční; z rostlin nižšího vzrůstu stojí za pozornost kozlíček dvoudomý, zábělník bahenní, četné druhy nízkých ostřic a další druhy. Cenné jsou též porosty bezkolence (druh trávy) s modrofialově kvetoucím čertkusem lučním a porosty mokřadních křovitých vrb s převládající vrbou ušatou. Pozoruhodné jsou i druhově bohaté vlhké sečené louky nižšího vzrůstu s výskytem zákonem chráněného všivce lesního v nejsevernější části území.

Přírodní památka Borky je útočištěm nejen rostlin, ale i četných druhů živočichů – zejména bezobratlých (například motýlů). Takových míst je v současné krajině Pelhřimovska jen poskrovnu a kvetoucí porosty plné různých druhů motýlů proto skýtají nevšední podívanou.

Na území přírodní památky je prováděno sečení, jehož cílem je např. zabránění zarůstání bezlesí náletovými dřevinami a křovinami a zachování mozaiky porostů mokřadních křovitých vrb a bylino-travních společenstev v dnešním rozsahu, potlačení konkurenčně silných

druhů (ve prospěch konkurenčně slabších, většinou vzácnějších či chráněných druhů), zabránění hromadění stařiny a výskytu nitrofilních druhů apod. Prováděny jsou též speciální zásahy (např. na podporu populace rosnatky) a mozaikovitě sečení (části porostů jsou nesečeny, aby jednotlivá vývojová stadia hmyzu měla potřebnou potravní nabídku).

Důsledkem probíhající péče je například zdvojnásobení počtu kvetoucích orchidejí od doby vyhlášení chráněného území či postupné zlepšování kvality či druhové bohatosti dřívě dlouhodobě nesečených porostů.

Přírodní památka Borky byla vyhlášena 15. 9. 2010, její výměra činí 9,17ha.

text a fotografie: ing. Čestmír Vitner, Horní Cerekev, květen 2015

Valchovské cákání

Předcházet nastydnutí, vyhýbat se možnosti prochlazení ... Panu doktorovi se to řekne, jenže když byl člověk léta zvyklý hrát i v zimě na sněhu fotbal v trenýrkách, celoročně si alespoň dvakrát týdně zaplavat ve venkovním podolském bazénu s teplotou vody odpovídající okolním přírodním podmínkám anebo i teď od jara do podzima chodit bez ohledu na stávající počasí v kraťasech, to pak to s ním šije a má co dělat, aby rozumně poslechl a nepřidal se. Ke komu ? Nu přeci k místním otužilcům !

Na webových počáteckých stránkách jsem původně hledal informaci o konání francouzských trhů, zprávu o cachtání jsem ovšem přehlédnout a ignorovat nemohl. Někdo na 1.máje stále chodí do průvodu, jiný třeba na skutečně zahajovací opravdový jarní výlet do přírody, na hrad, zámek, v Praze na Petřín, řada dvojic se líbá pod rozkvetlým ovocným stromem a jistě jsou i tací, co pro změnu o tomto dni dospávají předchozí „čarodějné“ hýření. Ale Počátečtí ? Ti se úderem deváté dopolední scházejí na břehu rybníka, respektive jezera, abych se hrdých domorodců nedotknul, patřícího zřejmě do areálu obecně nazývaného Valcha, za účelem ponoření se do chladných vln a náležitého otevření nové plavecké sezony. Nu, proč ne ?

Samozřejmě jsem si tuto akci nemohl nechat ujít, byť jak naznačeno v úvodu, jen z pozice diváka, a tak jsem již o půl osmé vyrazil z Turovky, přes les směrem na Polesí, kde jsem měl za koupalištěm pokračovat cestou až do Počátek. Ale ouha, stezka se zde rozděluje hned ve tři směry, jako v pohádce, ten nalevo odmítám, ale ani ten prostřední nevypadá dobře, volím tedy pravici, která vede každopádně k chatám, které je jinak vidět z rovnoběžně vedoucí státní silnice, navíc z onoho směru se vzdáleně i ozývá hudba, nechce se mi věřit, že by to otužování bylo s až takovou parádou, ale třeba ano ? Nikoli, po pár minutách cesta za víkendovými příbytky končí, dále jen louka a les, a ona muzika evidentně – teď už halasí – z nějakého obydlí či zaparkovaného auta. Opět jsem někde jinde, ovšem pozor, předesílám pro ty, kteří se po předchozích čtenářských zkušenostech chystají časopis odložit s tím, že konec vyprávění situovaný do Léskovce vlastně již znají, aby vydrželi, tato mise úspěšná byla, i když jsem se jak v té pohádce musel o svou půlku království popasovat ne snad s drakem, ale řadou vystouplých kořenů, hustých houštin, opadaných větví, s vyšší mokrou trávou či přeskokem potoka. Držel jsem se ale na dohled vodních ploch táhnoucích se mezi Polesím a Počátkami a prosvítajících krz stromoví po pravé ruce, vzdáleně jsem slyšel provoz na státovce a nemohl jsem tedy vytčený cíl minout. Jen jsem se k němu dopracovával zbytečně klopotně, vždyť pohodlná široká cesta vedla snad necelých 200 metrů vzdušnou čarou nalevo ode mě, byla však ukryta lemem nízké neprostupné smrčiny a já ji tak neviděl ! Inu, asi to tak mělo být.

Přesto jsem k dějišti akce dorazil včas a stihnul i část přírodního amfiteátru obejít a načerpat z tamních informačních cedulí ještě něco historických fakt – původ slova VALCHA je z německého die Walke (walken = vyválet), což je místo, kde docházelo k válení sukna. Soukenictví bylo nejvýznamnějším řemeslem v Počátkách a jeho rozkvět spadá do 18.století, kdy se místní soukeníci v roce 1782 rozhodli, že si postaví svoji vlastní valchu, do té doby totiž prováděli válení sukna na valše v Žirovnici (válením sukna docházelo k zplstňování vlněných látek a zvyšování hustoty a pevnosti jejich tkaniny nebo pleteniny). Po dlouholetém boji s vrchností a pochopitelně i žirovnickou konkurencí se podařilo v roce 1790 získat povolení ke zřízení

valchy na příhodném místě pod rybníky na rymberském potoce, o dva roky později bylo přikoupeno Velké jezero s loukami a stavba byla zahájena. Projekt byl sice ještě několikrát pozastaven, ale nakonec soukeníci vedené spory vyhráli, valcha byla dokončena a zprovozněna a vrchnost dokonce musela uhradit škodu vzniklou přerušáním stavby. Tolik informace pro návštěvníky i turisty na naučné stezce.

A teď již tedy k samotnému prvomájovému „Cákání“. Odvážlivců se sešlo, počítal-li jsem dobře, celkem třináct, včetně dvou žen. Obdiv můj i příchozích diváků, jichž bylo ke třiceti, posléze i více, vzhledem k ne právě příznivému počasí a víceméně neustálému mrholení až dešti určitě slušná návštěva !, patřil všem, sic někteří se jen krátce ošplouchli a rozhodně se nepotápěli jako jiní „lachtani“ či nepřeplovávali až k druhému břehu a pak zpět po vzoru dvou nejdatnějších vodomilů, ti ve vlnách strávili dobrých dvacet minut !

Než ovšem k vlastnímu ponoru došlo, uskutečnil se slavnostní nástup, k vidění byly retro plavecké obleky, delší nohavičky, dobový módní proužek, ramínka u jednodílných plavek zakrývající mužské hrudě, apartní slamáček, u zřejmě méně majetných jen prosté podvlékačky, ku slyšení odhodlaný pokřik. Přítomný kameraman vše pečlivě zaznamenával, žel – snad kvůli citelnému chladu – jeden z plavců, který měl v ruce veliký klíč k symbolickému otevření Valchy, vhodil tento do vody příliš rychle a zásadní moment se tak ani nezdařilo zachytit, po dodatečném hledání na mělčině se aspoň po koupání podařilo klíč vylovit a sezona byla zpětně i pro oko kamery prohlášena za zahájenou.

Ohledně teplot – vzduch byl možná jen o nepatrný stupínek na tom lépe než voda, takže po překonání případného prvotního ostychu byli ve výhodě určitě ti vysvlečení exhibicionisté, objevila-li se snad někde husí kůže, tak pouze u naší navlečené pobřežní hlídky !

Pochvala a poděkování panu starostovi i paní starostové, mimochodem oba se aktivně otužování zúčastnili – zaštitili celou akci stejně jako několik sponzorů, takže veškeré občerstvení, a že ho byla hojnost, bylo pro všechny zdarma, od nezbytného a vesměs zaslouženého horkého grogu, griotky, kávy, přes koláče až k opékaným špekáčkům. Pochvala organizátorům, dobrovolníkům. V pohotovosti byl záchranný člun, během akce jej třeba nebylo, zato po plavání posloužil opakovaně dětem v doprovodu lodivoda k projížďkám po jezeře. Znovu se rozpršelo, déšť vlastně ustal jen na tu zhruba dvacetiminutovku, všichni se tedy uchýlili pod krytý přístřešek nebo k ohni. Byly rozdány diplomy, vyslovena uznání, domluvena další setkání. Báječný nápad, navzdory počasí báječné dopoledne. A zpět do Turovky, již bez problémů, dokonce i s doporučenou zastávkou u pramene sv. Ludmily ! Jak jsem řekl, mise byla přeci jen veskrze úspěšná !

Valchovské cákání – Valcha u Počátek, 1.5.2015

P.H. květen 2015

Francouzské trhy v Počátkách

Dopoledne bylo celé uplakané, soucítilo s posmutněnými pozůstalými. Loni na podzim nám počasí bohužel nedovolilo vychutnat si plně krásnou atmosféru na počáteckém náměstí, dokonce s pískovou pláží skýtající možnost si zahrát beach volejbal (hu, to je tedy novotvar) či jen se prostě bosky projít před kavárnou, posedět, dokonce poležet v lehátku. Přislíbili jsme si návrat při nejbližší možné příležitosti, kavárnu jako takovou jsme samozřejmě i přes zimu navštívili, no ale teď tohle? Onen pátek na burze nemohl být černější – kavárna a s ní i francouzské trhy se loučí. Člověk by se nemohl divit, kdyby důvodem byla špatná prosperita, malá návštěvnost, nekvalitní služby, úzký sortiment, ale když za tím vším údajně je „jen“ nu, nerozebírejme tuto smutnou skutečnost na stránkách Novin z Turovky a pojďme mezi stánky, vždyť sami kavárenští se vyrovnávají se situací statečně a s noblesou a ten vynucený konec pojmají s veškerou myslitelnou parádou, večer má být dokonce i ohňostroj!

Tak jak ustává déšť a na symbolicky neustále zamračené obloze semtam prosvítne záblesk slunečního paprsku – snad i bude něco na řečech, že se „Bistrot de Papa“ možná dohodne s nějakým vlastníkem jiné nemovitosti v centru městečka? – scházejí se, resp. i z daleka přijíždějí četné houfy návštěvníků, těch tradičních, stálých, věrných, ale i nových, zvědavých, vesměs natěšených. Uprostřed

toho mumraje vlaje na stožáru trikolora, pod ní rozcestník do různých koutů, Antibes, Biarritz, Argeles sur Mer, Nice

Ochutnat vše není v lidských silách, natož jaksepatří zkonsumovat, takže něco se jen obhlédne, voňavý odér do nosu se natáhne. Francouzské klobáse se však odolat nedá, jen kterou vybrat, neb je tu varianta s modrým sýrem, fíkem, vlašským ořechem, camembertem, pepřem, klobása z osla,

bylinná a další ... ? Vítězí sýr a ořech, ale další nedočkavci již degustují a následně s sebou berou jiné, je zjevné, že dlouho před nedělním zakončením bude pult tohoto stánku zet prázdnotou.

Nu a sýry, paštiky, samozřejmě šneci, olivy, horký keltský grog, široká paleta vín, cenově dostupných pro laiky i dražších pro fajnšmekry, červená Bordeaux jen jiskří, ale i bílá a růžová budou lahodná, lahev samozřejmě na nějakou pozdější slavnostní chvíli beru, nyní ale spíš něco lehčího, vida, cider, zkvašený jablečný mošt s nízkým stupněm alkoholu !

A prodavači zručně připravují sýrové i masové talíře, nabízejí vafle, croissanty, palačinky s marmeládou, jeřda, těch druhů, ke konzumaci i na minipalačinkách odpovídajících rozměrově našim polovičním lívanečkům, prostě jen chuťovička, ale i domů, ve sklenicích. Nesmím zapomenout na cibulačku, kotel bublá a polévka je přeci grund. Ovšem já jsem především na sladké, takže zvolna, leč jistě k dortům, sladkým, nadýchaným, s tvarohem, švestkami, meruňkami, v druhém kole s čokoládou, děvčata pendlují mezi stánkem a kavárnou a nestačí nabídku doplňovat. Slaného se špenátem také okoštují, joj, má ten galský kohout vesměs dobré zobání tam kdesi dole na jihu v té sladké zemi

A na závěr nějakou památku, lze se vyfotit s Eiffelovou věží v pozadí, většina lidí však především šmejdí v levandulovém krámku, co mám povídat. Malování na obličej, ugandská káva v rámci akce na podporu afrického kontinentu, pro puristy a vyznavače domácího pití stánek Bernard.

Chybělo něco ? Nevím, jaká všecka hudba byla na programu, jistě se ale dostalo během těch tří dní i na bretaňskou, keltskou, provensálskou Já byl překvapen a dostatečně spokojen, když v podání malého rodinného souboru z pódia zazněla mimo jiné „Bláznivá Zuzana“ od Petra Kundráta alias Bati, pohonného motoru méně známého, ale vynikajícího hudebního uskupení Kalábůf něžný beat, připomnělo mi to někdejší podobnou „domácí“ atmosféru v pražské Salmovské

literární kavárně, podniku vlastně duchem docela podobném počáteckému „Bistrotu“. Kupodivu jsem neviděl nalévat koňak, neslyšel na protest cinkat francouzské klíče a vzdor prvnímu máji se mi nedostalo polibku, normálního ani francouzského. Nu což však on se, Francouz, vrátí ! Au revoir !

Francouzské trhy - Počátky, 1.-3.5.2015, <http://www.bistrotdepapa.cz/>

P.H. květen 2015

Vlasenický budíček – Cimbál Classic

O tom, že Budík, druhdy Hříběcký, nyní Folkový, nadále žije a pravidelně zvoní, jsme čtenáře informovali již loni v prosinci, neméně potěšitelnou skutečností je ovšem zjištění, že čile k světu se stále má i jeho menší sourozenec, Vlasenický budíček, původně před lety koncipovaný jako hudební setkání s méně známými kapelami, což ovšem již tak přesně neplatí, určitě tedy ne v případě Cimbál Classicu, který dávno není jen souborem doprovázejícím věhlasné Ulrychovce a vlastními aktivitami známý spíše jen užšímu okruhu zasvěcených. Tož tedy moravská chasa a muzika ve Vlasenicích

Úvod ale překvapivě nepatřil cimbálu, leč nástroji ještě méně obvyklému a dnes používanému – citeře, a to v rukou mladé Pavlíny Cabadajové ze Žirovnice. Sotva dvacetiletá místní virtuozka předvedla, že s tímto nástrojem lze přinášet a zprostředkovávat posluchačům nejen hudbu věků dávných, ale i tu ryze současnou, a to žánrů

skutečně nejrozmanitějších. Takže zazněl vděčný Vangelis, ale vedle něj třeba i Jarek Nohavica, známá „Guantanamo“, krátké blues, něco jazzu („Entertainer“ od Scotta Joplina, aneb ústřední melodie legendárního snímku „Podraz“, vybavíte si ?), úryvek z filmového „Vinnetou“ a na závěr něco na „dobrou noc“, takže za houslového doprovodu Kateřiny Štruncové „Tři oříšky pro Popelku“ a „Pohádky z mechu a kapradí“. Potlesk nebral konce

A pak již tedy headlineři. Startují takovou pro ně docela netypickou až bigbeatovou instrumentálkou, ale poté následují klasické a očekávané, v dobrém slova smyslu, hity – „Malý kousek nad zemí“, „Kopretiny“, rozverná „Kdo ví, jak to je“, o dvaceti letech společné cesty „Manželská“ (... lán drobných krůčků máme spolu za sebou, ... co bylo bylo ... a v malé lži se láska neztratí ... lán drobných krůčků snad máme spolu před sebou ...) s úsměvným komentářem Dalibora Štrunce, novější „O pastýřovi“, „Hodiny“, teskná a vážná o odcházení a pochopení „Madona poutnice“ a pak o ženách, která leadera kapely po celý dosavadní život obklopují „Na cestách co vedou zpátky“. Prostě spousta krásné hudby, radostného muzicírování, textů odlehčených („Hromádka štěstí“) i k zamyšlení („Možná, že máš na nebi jiný mraky“). Zazněl i čardáš, zavzpomínalo se na koncert v Žirovnici a psa Balíka, v závěrečném „Srděčku“ se do zasněné nálady přimísil Orient, Balkán, aby nakonec ale vše splynulo ve vygradované spanilé moravské jízdě, zase až bigbeatové. V přídavku „Už nás černá noci máš ve své moci“ se při střídaném tempu ještě všichni účinkující krátkými sóly rozloučili, tedy Dalibor na cimbále, Kateřina s houslemi, Kateřina Kovaříková s violou, Rastislav Kozoň ovládající hoboj a flétnu, Marek Švestka na baskytaře a s kontrabasem a Martin Krajíček s mandolinou. Skutečný konec ale obstarala až celým sálem mohutně vytleskaná, tradiční rozlučková „Přátelé moji milí“ .

Cimbál zpíval, hoboj hladil, housle a viola čarovaly, zpěv se snašel snad z éterických výšek, basa to celé jemně podmalovávala a mandolina ozvláštňovala. Mohli jsme chtít více ?

Cimbál Classic – koncert, Vlasenice 14.3.2015, <http://www.cimbaltclassic.net/> , <http://www.kdvlasenice.cz/>

Věra Martinová zdraví všechny Turováky z Folkového budíku

Věra Martinová, často přezdívaná jako první dáma české country music, se obklopila mladými muzikanty a řadu příchozích určitě překvapila, očekávané hity samozřejmě zazněly, ale na rozdíl od těch donekonečna rádií omílaných a často už vlastně bezkrevných verzí skladeb se nám dostalo v nesmírně živých a svižných aranžích mnoho svěží country, ať již převzaté zdomácnělé „české“

semtam vystrčil růžky i bigbeat, až rock, víceméně klasický rock 'n' roll či sympatický pop. „Malý dům nad skálou“, „Toulavý džín“, „Nebe, peklo, ráj“, „Dál jen vejdi“, „Srdcem jsi zůstal u koní“ a mnoho dalších ... Posluchači byli nadšeni, a zástupcům Turovky bylo po koncertě umožněno zúčastnit se neformálního setkání s celou kapelou, poznat paní Věru i po lidské stránce a konstatovat, že po všech těch nelehkých životních peripetiích se obdivuhodně dokázala vrátit zase až „Na vrcholky hor“, kam právem patří !

muziky, v níž sice originální americké či to mělo dominantní zastoupení, ale

Věra Martinová – koncert, Vlasenice 11.4.2015, <http://www.martinova.cz/>

P.H. duben 2015

Co to je strdí ?

Praotec Čech došel dle pověsti k hoře Říp uprostřed roviny, vylezl na vrchol a před svým kmenem zvolal : „To je ona, země zaslíbená, mlékem a strdím oplývající !“ A co to vlastně je to strdí ? Máte alespoň tušení, do které oblasti lidské činnosti toto slovo patří ?

Strdí je včelí plástev, či medová plástev, či med v širším slova smyslu. Do lidového povědomí se sousloví „mlékem a strdím oplývající“ dostalo ze starších překladů Bible, kde je těmito slovy popisována země zaslíbená. V Kosmově kronice a novějších překladech se pak už mluví o medu. V odborné včelařské terminologii se jako strdí označuje medem zanesené včelí dílo volně žijících včel. A nebo jinak a také velmi odborně : strdí je stavba plástve včelího vosku ve volném prostoru bez mezistěn, která je zanesena medem, pylem nebo plodem. Produkt divokých nebo zdivočelých včel.

Takže včeličky a včelaření, s tím tedy souvisí to zvláštní staročeské slovo strdí. Včelařství v Českém království vděčilo za svůj rozvoj za vlády Habsburků dvěma patentům vydaným Marií Terezií : v roce 1775 pro Moravu a Slezsko (kdy byla v Brně založena první včelařská škola) a v roce 1776 pro Čechy. Tyto patenty pamatovaly kromě jiného také na ochranu před krádežemi včel, což bylo považováno za těžký zločin a podle toho i trestáno. Když se ale vrátíme k Praotci Čechovi, pak vezte, že pravděpodobně vůbec neexistoval a tím méně mohl použít slovo strdí. Všechno to jsou zřejmě povídky, po staletí přenášené

O.H. 12. června 2015

Zdroje : Stanislava Jarolímková, kniha Co ještě nevíte o životě našich předků, Praha, 2013, <http://www.hora-rip.cz/praotec-cech.php>

HORNÍ CEREKEV.

Stará pohlednice

Opravdová rarita a proto na této stránce zveřejněna jako jediná - náměstí v Horní Cerekvi z roku 1882. Fara, za stromem vykukující špička věže kostela, zámek, hostinec U Labutě, uprostřed náměstí kromě několika lidí skoro nic. Když si to ale zvětšíte, začnete objevovat mnohé zajímavé detaily. Na zadní straně pohlednice je napsáno : Nakl. Ed. Neuwirth, obch. Hor.Cerekev – F. Zuna, Praha II, 1882. Dále téměř nečitelný německy psaný text + červená desetihaléřová rakousko-uherská známka. Doufejme, že zastupitelstvo města jednou najde

prostředky na vydání knihy s historickými pohlednicemi Horní Cerekve. Ty sbírky jsou natolik ohromné, ojedinělé a vzácné, že by byla obrovská škoda, kdyby zůstaly věčně ukryté ve skříních obou majitelů. Za desítky let nasbírané pohlednice ukazují Horní Cerekev v takových detailech svého rozvoje, že by si je měli užít nejenom její obyvatelé ale i všichni ostatní zájemci a dokonce historici, kteří by doplnili patřičné informace.

O.H. 10. června 2015

Zdroj: soukromé sbírky Vladislava Janouška a Pavla Kováře, Horní Cerekev

Čarodějnice – to ohně přece planou a slunko přitom zapadá

Samotná čarodějnice se tentokrát v Turovce neobjevila žádná (byl tam jen jeden černý čaroděj Poky, který měl pořad ukrutnou žízeň) - zato jiných pohádkových postav bylo dost a dost. Ona vůbec účast u v podvečer zažehnutého ohně byla veliká, snad dvojnásobek příchozích oproti loňskému roku si našel cestu ke společnému skoncování a vyřikání si účtů se zimou.

Pochopitelně, má-li nekorunovaný král Turovky, jak tomu také správně má být, tři dcery, je to podstatně snazší než jinde. Jedna je již vdaná a potomci v pravidelných intervalech rozšiřují řady obyvatel maličkého království, kolem zbývajících dvou se neustále točí davy nápadníků, o posledním dubnovém večeru bylo oficiálně představeno duo sympatických chasníků s momentálně největší šancí na úspěch. Nu a krom toho – pohádkové babičky, mnoho mladých, krásných a leckdy i až éterických víl, postava účesem připomínající vodníka, neposedný maličký Paleček, kuchtičky z podzámčí, správce královského vinného sklepení, nu a Otesánků nás bylo nepočítaně. Však bylo opět co konzumovat ! Snad jen pohádkový dědeček Jaryn chyběl, viróza či co, v jeho případě tedy žádná pohádka, nýbrž smuténka, rozhodně však žádný horor, příště už bude zase veselit se s námi.

Zatímco hranice byla postavena na obvyklém návrší, pár desítek metrů pod ním bylo zbudováno nové krásné ohniště na kamenném soklu, a ve svahu situované stanoviště navíc bylo nyní v podstatě ze dvou stran přirozeně kryté proti případnému větru. K tomu slavnostní osvětlení, zůstane prý zachováno i pro další podobná setkání. Stoly prohýbající se pod plnými talíři a mísami lahůdek, stejně jako lahvemi s vybraným pitím. A opodál sud, kde si každý mohl načepovat piva dle chuti a žízně

....

Veselilo se, povídalo, navazovala nová přátelství, jedlo a pilo až skoro k půlnoci. Pak nejprve přespolní, posléze i místní se počali loučit. Hranice dohořívala, na kraj se dávno snesla tma. V jednu hodinu bylo vše poklizeno a zazvonil zvonec. Prostě i bez čarodějnice pohádka. A napřesrok se třeba i dozvíme o osudu těch dosud neprovdaných princezen ...

P.H. duben 2015, foto Pavel Maršák 30.4.2015

Divadlo v Horní Cerekvi - Zítřka to roztočíme, drahoušku ...

Cerekvičtí ochotníci si postupně nastavují pomyslnou laťku výš a výš, loni doslova šokovali – až nečekaně příjemně – nastudováním a skvělým provedením klasické operety Mam'zelle Nitouche, letos Zdálo by se, že zvolili odpočinkový rok a méně náročný kus, ale to jen skutečně na první a zběžný pohled. Protože komedie „Zítřka to roztočíme, drahoušku“ patří právem do zlatého fondu české komediální filmografie je nejširší divácké obci natolik důvěrně, až notoricky, známá, že veškeré léty zlidovělé hlášky, mimická gesta, hlasové dikce jsou souběžně s odehrávajícím se děním na jevišti podvědomě konfrontovány s těmi ve filmu, jehož obsazení bylo navíc ještě tak hvězdné, Iva Janžurová, František Peterka, Stella Zázvorková, Miloš Kopecký, Dagmar Veškrnová, Luděk Sobotka

A znovu na výtečnou ! Základ všemu dala již výborně navržená a pro diváky naprosto přehledná scéna, přinášející pohledy do domácností obou soupeřících rodin, Bartáčkových i Novákových, zachovávající přitom dostatek prostoru i pro dění na pavlači s důležitým vodovodním kohoutkem, na schodišti, po němž je jednou z nočního flámu hezkými děvčaty přiváděn podroušený mladý René Novák, podruhé je tam „opatrně!“ stěhována ta nová americká automatická pračka (nezapomeňte, psal se rok 1976, závist je závist dodnes, ale ty domácí pomocníci byly tenkrát vzácností), a v průběhu představení se během mžiku dá změnit i na běžnou kancelář pana Bartáčka, předsálí filmového studia či opravárenskou dílnu. Skvěle vymyšleno.

A výkony? Hodně se líbil Daniel Eder zastupující Luděka Sobotu, do jehož výrazu se opravdu trefil přesně, tradičně skvělý byl Václav Martínek coby František Peterka, Dana Petráková excelovala na místě Ivy Janžurové, mohli bychom jmenovat postupně všechny, včetně těch v malých rolích, jako byla např. Magdaléna Šimáková v úloze správcové. Zásadní podíl na vydařených představeních, která byla téměř všechna vyprodaná, měl opět pan Jaroslav Zelenka, režisér a tvůrce hudby. A okolo již ustálený tým těch, bez nichž by to také nebylo ono, od kostymérky Ludmily Červenkové přes osvětlovače Míru Václavíka po nápovědu Ludmily Novákové a Dany Dubové, usledovat a neztratit přehled v takovéhle smršti dialogů nemohlo být vůbec jednoduché !

Spokojení diváci se rozešli s tím, že díky zdařilé inspiraci to zítřka možná roztočí doma sami ještě jednou, tedy DVD disky s tímhle filmem na vlastních přehrávačích. Legrace není nikdy dost, díky, drahouškové !

Zítřka to roztočíme, drahoušku ... – ochotnické divadlo Horní Cerekve – 21.3.2015 a další čtyři termíny, <http://www.ochotnicksoubor.cz/>

Divadlo v Hřibčicích - O neposlušné Fanynce aneb Jak v Hřibčicích proti pánu bouřili

Nu a jak si v letošním roce, oproti Cerekvi ve skromnějších poměrech, vedla parta těchto divadlu propadlým nadšenců ? Režisérka paní Marta Volcová nám s místním ochotnickým souborem nabídla v příjemném kontrastu s cerekvičským kusem sice také komedii, ale čistě autorskou (již šestá hra v řadě !) a hlavně vycházející z historických lokálních událostí, které se v obci Hřibčicích kdysi staly, je na ně samozřejmě nahlíženo s lehkým a úsměvným nadhledem. Představení dostalo název „O neposlušné Fanynce aneb Jak Hřibčičtí proti pánu bouřili“ a odehrává se za vlády pana Albrechta z Léskovce, tedy zhruba na přelomu 15. a 16.století. Plakáty anoncují koktejl s trochou historické pravdy a také dávkou šfavnatého humoru, humor

rozhodně nepostrádáme a můžeme jej potvrdit, i když spíše až ve druhé části večera, neb ta první, kratší oproti zvyklostem, slouží k uvedení diváka do patřičné doby, jeho zorientování se na historické půdě, představení hlavních postav a naznačení jejich rolí v dějinách místních (Fanyynka) i národních (Albrecht). K té historické pravdě se nám vyjádří příště sama paní Marta, stejně jako k dalším zákulisním, divákům utajeným skutečnostem. Za domácí obecnost lze směle prohlásit, že hru vřele přijalo za svou, a za přesporní – nebylo jich málo, přijeli z Rynárce, Prahy, Jihlavy, - jen tak dál !, což je jistě nejen od kulturou rozmazlených Pražanů, ale i od po okrese po obdobných akcích zcestovalých a kumštu znalých Rynáreckých uznání jistě cenné, a upřímné !

P.H. březen 2015

Tihle nadšení ochotníci se na společné fotografii po odehrané premiéře všichni smějí (najdete tam snad někoho, kdo se mračí ? ... snad možná jen ten schovaný fotograf) a on tenhle samotný fakt říká mnohé. Říká to, nejenom jak byli spokojeni s tím, co předvedli, s tím, co se po mnoho předcházejících večerů v sále Šimkovy hospody v Hříběcí učili, jak dopadla premiéra celkově, ale hlavně, jak přistupují k divadlu a doufám, že i k životu vůbec. Měl jsem možnost srovnat premiéru a první reprízu této divadelní hry, obě byly výborné, na reprízu přišlo více divadla chtivých diváků, což si vysvětluji jednoduše např. tak, že ti, co viděli premiéru, se o své nadšení a dojmy rozdělili se svými známými : „ Hele, na to se běžte podívat, to je fakt dobrý, to se nasmějete ! “ A tak přišli. A přišlo jich hodně. Přes hory a přes doly. Mohli bychom citovat repliku skvělého muzikanta Vlastíka Redla, kterou mi sdělil po svém koncertu v Malostranské Besedě : „Pro trochu srandy, šel bych světa kraj.“ Při repríze ve srovnání s premiérou byla už na hercích vidět větší uvolněnost a dovolovali si sem tam i nějaké ty srandičky, které ve scénáři pravděpodobně neměli. Všechny tyhle zákulisní střípky nám autorka Marta Volcová – doufám - složí dohromady v příštím čísle Novin z Turovky, kde snad napíše také něco více o hře samotné.

O neposlušné Fanynce aneb Jak v Hříběcí proti pánu bouřili – ochotnické divadýlko Hříběcí, 21.2.2015 a další tři reprízy, <http://ochotnici.webnode.cz/>

O.H. 24.května 2015, foto O.H. 21.února 2015

Čím se zabývají obyvatelé Turovky

Staví roztodivné stavby z krásného, přírodního, stavebního materiálu a sice z kamene. Ten se tu vyskytuje odjakživa, ten sem patří a není tedy nic přirozenějšího, než ho využít. Stejně tak, jako ho používali místní osadníci již např. v roce 1868 a hrdě ten nejlepší vystavili na čestné místo

na zápraží. I současní obyvatelé Turovky udržují a citlivě vylepšují svou vesnici, pak se na to svoje dílo zálibně dívají (věříte tomu, že i taková budka na elektroměr může být krásná a stylově zapadnout do okolí ?) a ještě navíc se chlubí před ostatními, kdo že ho má lepší a dokonalejší. Kdo vyhraje, platí ten večer všechno pití. Z tohoto důvodu to schválně vždycky trochu pokazím, abych nevyhrál.

O.H. 6. června 2015

Letní tábor

Mezi hlubokými lesy,
tam pasou se sobi a losi.

V té krajině svěží,
ves Turovka leží.

V létě vzduch tam je voňavý,
nikdo tam nechuraví.

V letním táboře tam mozky léčí,
bohničtí pacienti pod řádnou péčí.

V kuchyni je masochista,
bláznům dobrý pokrm chystá.

Nádobí mu potom myl,
kdo? No přece pedofil.

Aby bylo prádlo čisté,
v prádelně jsou fetišisté.

Na hřbitově v houští
nekrofil se spouští.

V zahradě jsou stromy, tráva,
sadista ji seče z rána.

Zoofil ve stáji pracuje,
kravičky věrně miluje.

Do redakce nám došel netradiční básnický příspěvek našeho čtenáře, který se odvážně vyjadřuje k choulostivým poměrům na některých letních táborech. Děj básně sice zasadil do Turovky, jedná se ovšem o fikci, neboť o nějakých táborech bychom museli něco vědět. A nyní tedy již otiskujeme - dle autorových slov speciální báseň - s názvem Letní tábor. V dalším textu se pak poohlédneme po živočišné výrobě, tentokrát ovšem ne na Vysočině.

Antonín Udatný, únor 2015

Hospodaření v živočišné výrobě v různých politických či náboženských uskupeních

KŘESŤANSTVÍ: Máš dvě krávy. Jednu dáš sousedovi.

ISLÁM: Máš dvě krávy. Jednu si necháš, druhou vyměníš za manželku.

SOCIALISMUS: Máš dvě krávy. Stát ti obě vezme a dá ti trochu mléka.

KOMUNISMUS: Máš dvě krávy. Stát ti obě vezme a zavře tě.

EVROPSKÁ UNIE: Máš dvě krávy. Stát ti vezme obě, jednu zastřelí, druhou podojí a mléko vylije do řeky.

TRADIČNÍ KAPITALISMUS: Máš dvě krávy. Jednu prodáš a koupíš si býka. Stádo se zvětšuje a hospodářství roste. Nakonec vše prodáš a jdeš do důchodu.

ČESKÝ KAPITALISMUS: Na dvě krávy si vezmeš půjčku od banky ve výši 1,6 miliardy Kč a odstěhuješ se na Bahamy. Banka posléze zjistí, že to nebyly krávy ze zlata, jak bylo soudním znalcem doloženo, ale dvě rachitické kozy. Rozdíl zaplatí daňoví poplatníci a soudní znalec bez újmy pokračuje ve své živnosti.

AMERICKÁ AKCIOVKA: Máš dvě krávy. Prodáš jednu a nutíš druhou, aby dávala mléko za čtyři.

Později najmeš konzultanta, aby zjistil proč to kráva nevydržela a musela být utracena.

FRANCOUZSKÁ AKCIOVKA: Máš dvě krávy. Jdeš do stávký, protože chceš tři.

ČÍNSKÁ AKCIOVKA: Máš dvě krávy. K tomu 300 lidí, kteří je dojí. Vykazuješ plnou zaměstnanost, vysokou produktivitu skotu a zatkneš novináře, který tato čísla zveřejňoval.

ITALSKÁ AKCIOVKA: Máš dvě krávy. Nevíš ale, kde jsou, a tak jdeš na oběd.

RUSKÁ AKCIOVKA: Máš dvě krávy. Spočítáš je ještě jednou a zjistíš, že jich máš pět. Spočítáš je ještě jednou a zjistíš, že jich máš 42. Spočítáš je ještě jednou a zjistíš, že jsou jen dvě. Přestaneš počítat a otevřeš další láhev vodky.

ŘECKÁ AKCIOVKA: Máš dvě krávy. Obě sníš a požádáš EU o dvě nové.

Původní zdroj neznámý, jinak internet, kde se vyskytuje řada variant. Sem z nich vybráno jenom něco.

Independent Fest Hřiběcí v letech 2002 až 2007

Nedávno jsem byl požádán redakcí tohoto populárního listu, zda bych Vám, jeho čtenářům, nenapsal něco o hudebním festivalu s názvem Independent Fest, který jsme pořádali v obci Hřiběcí a jež se i přes kontroverzní reakce zejména starších občanů této vesnice stal bezesporu jednou z nejnavštěvovanějších kulturních akcí v historii obce. Dovolte mi, abych začal trochu zešíroka, neboť si myslím, že to je pro pochopení dějin festivalu nutné.

V roce 2000 jsme založili společně s Mirkem Soukupem, Petrem Pokorným a Ondrou Petrákem kapelu B.S.E, jejíž tvorba měla nejbliž asi k punku (byli jsme ve věku neustálé revolty proti všem a všemu a navíc jsme neuměli hrát, takže to byl ideální žánr), postupně jsme její styl přitvrzovali (jeden zvukař řekl, že mu to ze všeho nejvíc připomíná, jako když prase bourá chlívěk, na což jsme byli právem hrdí) a zároveň začali pořádat koncerty, abychom si alespoň někde zahráli. Tyto akce fungovaly jako výměnné koncerty, my jsme pozvali skupinu a ona na oplátku pozvala nás na jejich akci.

B.S.E se koncem roku 2001 rozpadá, ale hned na jaře 2002 začíná znovu fungovat, Ondru Petráka nahradil Tomáš „Pípa“ Čech a zároveň přišel Pavel Maršák. Novou formaci jsme se rozhodli pojmenovat Roots of Hate a zároveň jsme obnovili pořadatelskou aktivitu, jejímž vyvrcholením byl první ročník Independent festivalu, konaný 20.7.2002 na fotbalovém hřišti v Hřiběcí. Celá akce byla nekomerční, vstup byl 50 Kč a

hlavní myšlenkou bylo vyjádření nesouhlasu s navrhovaným paragrafem č.188, který byl chápán jako znovuzavedení cenzury v mediích, hudbě, atd. Ano, naše ideály v boji za svobodu a demokracii byly veliké. Pro tuto akci jsme založili - já a zpěvák Míra Soukup - fiktivní agenturu s názvem Maso, což znělo dostatečně tvrdě a drsně a navíc se tento název skládal z prvních písmen našich příjmení, což bylo z našeho pohledu ideální.

Na festivalu v roce 2002 vystoupily skupiny z okresu Pelhřimov (a samozřejmě Roots of Hate v hlavním hracím čase, náš největší hit „Nasrat“ sklidil zasloužené ovace a text záhy zlidověl). K velkému překvapení jsme napočítali cca 300 platících diváků, což dalece překonalo naše očekávání. Naštěstí se nám podařilo přemluvit hodně kamarádů a známých ke spolupráci, vstříc nám vyšel Městský úřad v Horní Cerekvi, sportovní klub i několik podnikatelů, fungujících jako sponzoři. Občerstvení zajišťoval p. Šimek a p. Petrák.

Za zmínku stojí, že jako pódium sloužil vojenský stan s otevřenými boky a hrálo se na paletách, přikrytých kobercem. Zvuk obstarávala pouze naše aparatura.

Další ročníky se nesly v podobném duchu, postupně se nám dařilo vylepšovat technické zázemí festivalu, z lešenových trubek se svařilo velké pódium, udělala se vlajka festivalu, přibyla čajovna, výstavy a postupně se zvyšoval počet vystupujících kapel. Rozhodli jsme se upustit od striktně tvrděrockových kapel a střídát více žánrů, např. ska, rock, reggae.

Asi od čtvrtého ročníku jsme využívali služeb profesionálního zvukaře Jiřího Nazarova, a nakonec jsme z hlediska bezpečnosti kývli i na jeho nabídku na pronájem velkého zastřešeného pódia. Tou dobou se návštěvnost pohybovala již kolem 500 platících diváků. Občerstvení začali zajišťovat výhradně sportovci z Hřibčic. Hlavními sponzory se stal Pivovar Poutník a firma Abies. Dokonce jsme od firmy Rejoice dostali

čepice s logem festivalu.

Akce se dostávala do hlubšího povědomí obyvatel přilehlých okresů, s čímž se zvyšoval i zájem od kapel a hudebních agentur. Druhou stránkou byla vzrůstající nevole některých občanů Hřibčic, kteří nám většinou v ranních hodinách vypínali elektřinu, volali policii, atd. Jistě, nelze se zavděčit všem. Pamatuji se například, jak mě od autobusu svezl pár v důchodovém věku. Během řeči jsme se dostali k festivalu a oni mi hrubě vynadali, že kvůli tomu randálu chodí spát do sklepa. Nakonec uznali, že jednou za rok se to nechá vydržet. Na druhou stranu nám všemožně pomáhali i lidé, od kterých bych to nečekal a jimž celá akce mohla být také velkým trnem v oku. Tímto bych jim rád poděkoval. Je třeba říci, že za celou dobu pořádání nenastal žádný velký problém, za což jsme jako pořadatelé vděční a na co jsme také až dodnes náležitě hrdí.

Open Air **1950 a Pivovar POUTNÍK uvádějí**

INDEPENDENT FEST 008

19.7. start **15:00**

areál fotbalového hřiště

DO 18:00h 100 Kč
OD 18:00h 150 Kč!!!

HŘÍBČICÍ

U HORNÍ ČEREKVE

Krucipusk směs hard rocku a metalu s prvky hc, kultovní záležitost! www.krucipusk.cz

Red Hot Chili Peppers revival špičkový revival legendární kapely

Hyperion rock-metal hraný na tři violoncello a bicí www.hyperion.wz.cz originální electronica **Pop-porn** www.pop-porn.cz

D.A.D. melodický metalcore nářez www.dadcz.com **Z bláta do louže a z louže pod okap** kombinace reggae, ska a funkky, která razantně i mrtvolu

Straight pošlaplý hc-rap-metal se dvěma zpěvy www.straight.cz **Nikomunic** grunge rock, www.nikomunic.pe1.cz

Roots of Hate comeback trashcore masakru

info: www.independentfest.cz, tel.: 773 480 066

sponzor:

PRVNÍCH 250 PLATÍCÍCH NÁVŠTĚVNÍKŮ DOSTANE ORIGINALNÍ FESTIVALOVÉ TRIČKO ZDARMA!

Nejúspěšnější Independent Fest se uskutečnil v roce 2008. Zatím si prohlédněte leták s účinkujícími kapelami, o tomto ročníku a o těch dalších vám ale něco prozradím až příště.

Enigma

Enigma je velmi tajemné avšak zároveň populární slovo. Je to název českého časopisu o záhadách, o kterém se ale bavit nebudeme. Enigma je studiová hudební skupina, pro takové ty diskotékové tanečky, tu pro dnešek také necháme stranou a to nejenom proto, že tanec nepatří k mým oblíbeným činnostem. Enigma - z latinského aenigma "hádanka", Enigma - z řeckého ainigma "temné řeči, hádanky" a co dále ? My jsme si zašli ještě na jinou Enigmu.

V multikině Galaxie jsem si odložil svoje pouzdro na brýle do plastového držáku na coca-colu, místo toho amerického nápoje. Šikovná věc tenhle držák. Pivo tam nečepovali, vinko taky neměli. Za to sálů v multikině měli snad 8, do některých se valily davy, v tom našem nás bylo tuším 10. To neva - sice to odráží zájem obyvatelstva hlavně o kasovní trháky, nikterak ale neubírá na zážitku, který nás čekal při sledování filmu The Imitation Game (toť originální název).

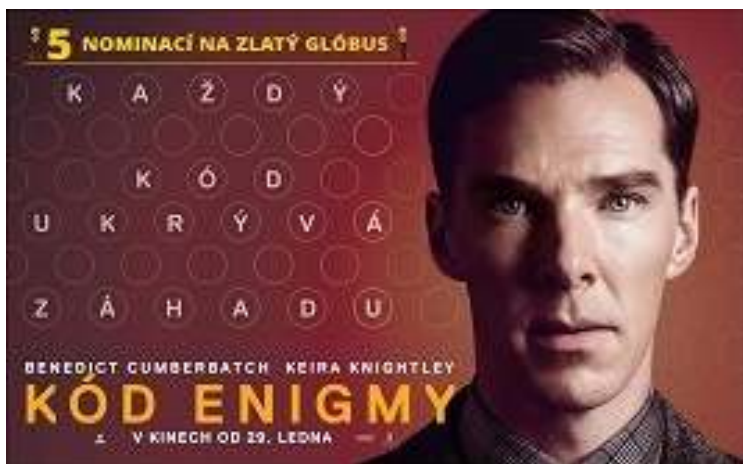
Enigma je stroj a to stroj šíleně složitý. Používali ho hlavně Němci ve 2.světové válce na šifrování zpráv o chystaných útocích a o tajných plánech – všechny tyhle informace doslova lítaly ve vzduchu, dostupné prakticky všem radiovým stanicím, radioamatérům, avšak nikdo kromě Němců jim nerozuměl. Byly zašifrované a to dokonale, klíč k šifře Němci navíc denně měnili.

Enigma je bedna, která má koleček, různých hejblátek, ale uvnitř systém mechanických válců, ozubených navíc ještě elektrických propojení. Vypadá to jako psací stroj. Nastavíte klíč a píšete tu zprávu, kterou potřebujete odvysílat. Stisknete klávesu A a nahoře se vám rozsvítí písmenko U, stisknete K, nahoře svítí A. Ta rozsvícená písmenka někdo postupně přepisuje na papír, je vám jasné, že na něm vznikne absolutní hatmatilka, a ten papír pak odnese radistce a ta tu hatmatilku morseovkou odvysílá. Na druhé straně mají příjemci stejné stroje, znají klíč a přesně opačným postupem tu zprávu rozšifrují, aby jim něco říkala. Vypadá to jednoduše, avšak někdo velmi chytrý to šifrování vymyslel (kombinací jsou miliony) a někdo možná ještě chytrější ho pak rozlousknul. Právě o tom dvouletém boji s odhalováním šifry je film Kód Enigmy - životní příběh geniálního matematika Alana Turinga. Pokud se někdo vymyká z běžného prostředí, pak má problémy. A jak je tomu vždy. Alan Turing problémy měl, byl velmi chytrý a také to byl homosexuál, což se tenkrát v Británii považovalo za nepřijatelnou zdravotní, či společenskou úchytku. Leonardo da Vinci (zřejmě), Oscar Wilde, Petr Iljič Čajkovskij, Elton John, James Dean, Freddie Mercury – to všichni, a mnohé další známé osobnosti, byli homosexuálové a vymykali se. Vymykali se ovšem tak, že byli nadaní, velmi schopní, že vytvořili věci, nad kterými následující generace žasly. I když samozřejmě nelze tvrdit, že pouze homosexuální lidi jsou geniální, je toto i přesto zajímavá vazba, že ? Nadání a homosexualita.

Alan Turing sestrojil další stroj – vlastně počítač, v době, kdy nikdo nevěděl, co slovo počítač vlastně znamená – opět to byl velice složitý systém elektromechanických prvků ve velkém stojanu, který stál v jedné hale. Tenhle předchůdce počítačů prolomil šifru a rozluštil systém kódování zpráv Enigmy. Vlastně to byl boj stroje proti stroji. Lidem by to trvalo neskutečně dlouho, tomu „počítači“ to šlo podstatně, podstatně rychleji. A pak přijde ten okamžik „O“, kdy na to přijdou – je to tedy nápad člověčí a následná práce „počítače“. Situace dramatická, s nečekanými souvislostmi - už neprozradím, o co tam ještě v tu chvíli jde.

Britům se podařilo rozluštění kódu Enigmy utajit a to nejenom v ten okamžik, ale i v následujících letech. I nadále tak panoval názor, že vytvořené šifry jsou nerozluštitelné a proto používaly tento stroj a jeho menší modifikace i některé vlády ještě v 50. letech 20. století, včetně Sovětského svazu. Film je tedy také o zpravodajských službách a jejich práci, o agentech, špionech a zákulisních hrách. Představuji si, že tu vlastně odjakživa existují dva světy – ten skutečný, ve kterém my žijeme – a ten zpravodajský, skrytý, kde kdosi kdesi tahá za nitky, kuje pikle, vymýšlí lži, vypouští dezinformace, plánuje konflikty a tak ten skutečný svět ovlivňuje či dokonce řídí. Představa dost šílená, asi ale dost reálná.

Film se odehrává celkem ve třech časových rovinách, jejichž přepínání je místy docela časté, takže se musíte soustředit, abyste se neztratili (já jsem se místy ztratil) – je tam Alanovo dětství a studia, 2.světová válka a boj se šifrou, a období po válce, kdy probíhalo vyšetřování a soudní proces. Nevím kdo a kdy to dokázal odhadnout, nicméně se říká, že rozluštění šifry Enigmy Brity zkrátilo válku o 2 roky a zachránilo 14 milionů životů – Alan Turing si vzal sám ten svůj život jediný. Po roce nařízené hormonální léčby to už dál nevydržel a spáchal v roce 1954 sebevraždu. Teprve v září 2009 (!!!) se britský premiér jménem vlády omluvil Alanu Turingovi za příkoří, které mu bylo způsobeno, když byl odsouzen pro homosexualitu. Teprve na Štědrý den roku 2013 (!!!) udělila britská královna Alanu Turingovi královskou milost. Neskutečné – to je prosím

Velká Británie. Z těchto dvou gest už on sám pochopitelně nic neměl a tak jediný vděk, kterého se mu dostalo, představuje jedna ze závěrečných scén filmu, kdy mu jeho přítelkyně vysvětluje, co všechno za svůj život dokázal. To už ale vysvětlovala koktajícímu, zlomenému člověku, třesoucí se ruce, pomatený zevnějšek..... Nevděk světu vládne ! Je to film drsný, k zamyšlení, rozhodně se při něm nebudete řehtat - ale přesto na něj běžte. Něco vám to rozhodně dá.

Kód Enigmy – film, Velká Británie / USA, 2014, 114 min, režie Morten Tyldum, hrají Benedict Cumberbatch, Keira Knightley, Matthew Goode, Mark Strong, Charles Dance a další,
<http://www.csfd.cz/film/283747-kod-enigmy/>, <http://cs.wikipedia.org/wiki/Enigma>,
http://cs.wikipedia.org/wiki/Alan_Turing

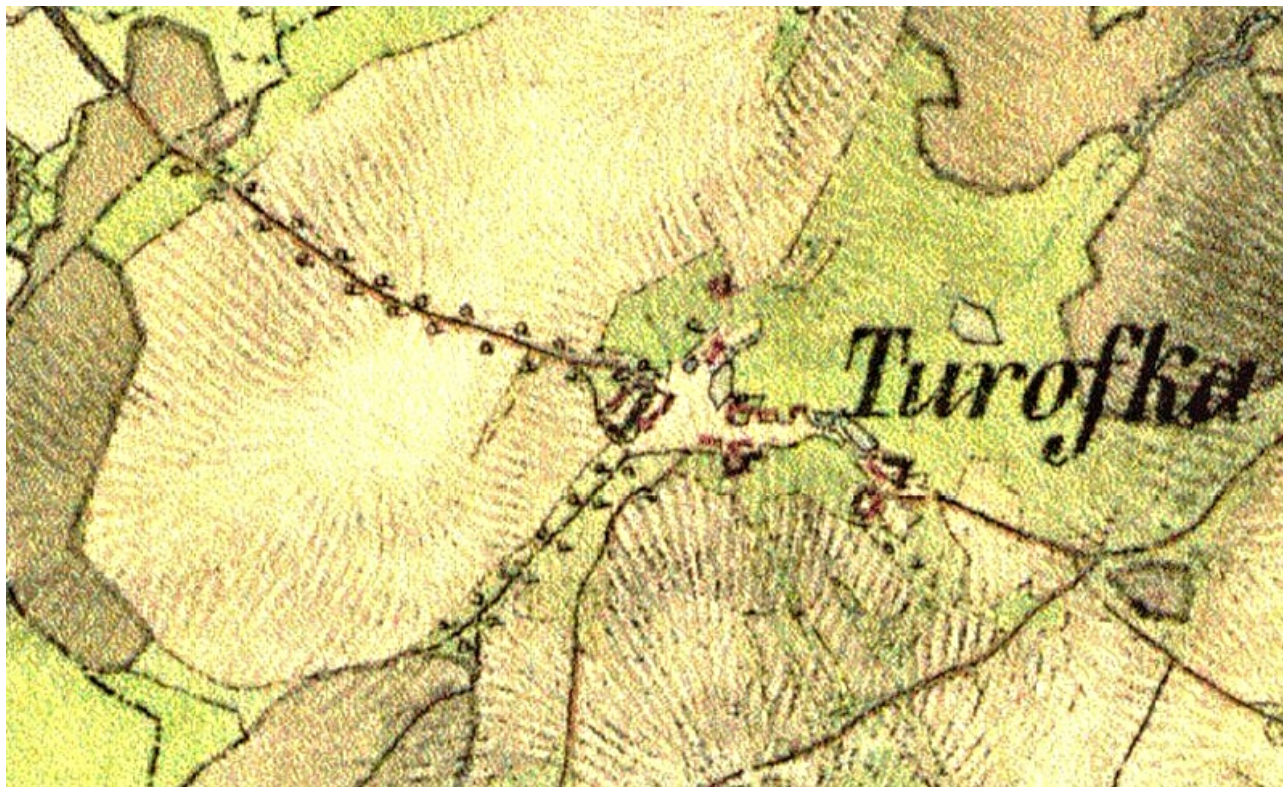
O.H. 15.března 2015

Sesbírané moudrosti

- * Kdysi mě zaujala práce amerického archeologa Krammera, který se zabýval sumerskou kulturou, která je vůbec nejstarší. Došel přitom ke zvláštnímu nápadu, že bude pomocí nejmodernějších metod zkoumat, které z tabulek se sumerskými nápisy se týkaly vůbec prvních Sumerů. A tak postupně dospěl k tabulce, která byla prokazatelně ze všech nejstarší, tedy ta, již lidská kultura začíná. Na ní je klínovým písmem zapsána věta: Kamkoliv pohlédnu, všude na světě jsou stejní pitomci. Zdeněk Mahler
- * Neboj se nepřátel – v nejhorším tě mohou zabít, neboj se přátel – v nejhorším tě mohou zradit, boj se lhostejných – ti mohou dopustit obojí. odposlechnuto
- * Kamarádi, blbost je v přesile ! Jan Werich
- * Kdo jí cibuli – k tomu nechodí lékař. Kdo jí česnek – k tomu nechodí nikdo. Pavel Landovský
- * Patrně jediný způsob, kterak si zachovat zdraví, je jíst, co ti nechutná, pít, co se ti oškliví, a dělat, co se ti nechce. Mark Twain
- * Ne že bych měl strach umřít – jenom u toho nechci být, až se to stane. Woody Allen

Turofka na mapách

Ne, ne, to není žádná chyba, to není překlep, je tam F, je tam F jako vrata (tedy vlastně frata). Turovka se skutečně kdysi psala s F, důkazem je např. mapa z II.vojenského mapování z roku 1842. Když někomu diktuji do telefonu svou adresu a řeknu Turovka, musím vysvětlit „V jako Vašek“, protože při vyslovení ta písmenka F či V znějí uprostřed slova úplně stejně a ne každý na druhém konci drátu zná Turovku, což je mi tedy s podivem. Jak to, že ji nezná ?

II.vojenské mapování, tzv. Františkovo (popud k němu dal císař František II.), proběhlo v letech 1806 až 1869 na celém území Rakousko-Uherska. Čechy přišly na řadu v letech 1842 až 1852, v pravém dolním rohu mapového listu, jehož výřez si právě prohlížíte, jsem našel letopočet 1842/1843. Mapy byly zhotoveny v měřítku 1: 28 800. Vzniku těchto map předcházela vojenská triangulace, která posloužila jako jejich geodetický základ a oproti I.vojenskému mapování vykazují zvýšenou míru přesnosti. Podkladem byly mapy Stabilmního katastru (ty si ukážeme příště) v měřítku 1 : 2 880, což mělo také pozitivní vliv na přesnost map.

Mapy II.vojenského mapování vznikaly v době nástupu průmyslové revoluce a rozvoje intenzivních forem zemědělství, kdy vzrostla výměra orné půdy za 100 let o 50% a lesní plochy dosáhly u nás historicky nejmenšího rozsahu. Do map byly zakresleny cesty, zděné budovy, kamenné mosty, z přírodních prvků pak pole, louky, pastviny, lesy, rybníky a vodní toky. Obsah map je v podstatě totožný s I. vojenským mapováním, přidány byly pouze výšky trigonometrických bodů ve vídeňských sázích. Výškové poměry jsou vyjádřeny Lehmannovými sklonovými šrafami, sloužící jako prostředek k vyjádření plasticity terénu.

Při srovnání s mapami prvního vojenského mapování se ale zobrazovaná situace velmi liší a to je pro nás podstatné, protože přináší další historický pohled na Turovku. I když kvalita zde zveřejněného výřezu mapy není zrovna nejvyšší a detaily nerozeznáme, přesto se z něj dá ledacos vyčíst a tak nás nepochybně mnoho věcí zaujme a naše radost pak nezná mezí. Všimli jste si toho také ? No samozřejmě – podél cesty do Bělé a podél cesty do Rimberga jsou zakresleny aleje stromů ! Co jiného by mohly znamenat v polovině 19.století ty kulaté značky ? Jsou to stromy a my je podél cesty do Bělé jednoho dne opět zasadíme. Naši předkové velmi dobře věděli, proč stromy kolem cest sázet, věděli, že to má svůj velký význam. Já si nemohu pomoci, ale když vidím cestu, tak kolem ní automaticky očekávám keře nebo stromy nebo zkrátka něco více než jen

dva příkopy. My tedy snad co nejdříve vrátíme zpět přirozenou ochranu této cesty do Bělé, pro léto i pro zimu, před větrem, před sluncem i před sněhem, a kdyby nic jiného, tak prostě jen tak pro parádu.

Okraj mapového listu s Turovkou, Horní Cerekví, Hřibčicí i Horní Vsí (s podtitulem Makowička 😊 - to vidím na mapě poprvé a k tomu se ještě musíme někdy vrátit) obsahuje údaje, které nás velice zajímají. Jednalo se o mapy vojenské a proto je po stranách každého mapového listu k dispozici tabulka, kde jsou

Bezirk	Gemeinde	Designation				
		Ortschaften	Häuser	Unterkunft bequeme		
				Mann	Pferde	
Oberzerekwe	gl. N.	O. ZEREKWE	132	55	210	110.
	Leskowitz/Hřibčicy	Bezděčín	26	7	40	40
		Hřibčicy	28	9	42	43
		Turofka	17	5	22	10
		Leskowitz	21	8	40	14.
		Heimanelz	14	6	20	12.
	gl. N.	Oberdorf <i>Dfarre</i>	64	29	150	42
	Ranberg	Rimberg	27	25	50	44
		Běla	21	9	42	18
		Wesella <i>Locatie</i>	57	23	150	32

uvedeny počty domů, stájí, možných ubytování mužů i koní a to pro každou obec. Zkrátka potřebovali vědět, kolik vojáků a koníčků se do té které vsi vejde. Tabulku najdete na obrázku upravenou a vyretušovanou, v této podobě se na originálu mapy nevyskytuje. Názvy obcí určitě není třeba překládat, to ostatní si ale z němčiny přeložíme: Bezirk = okres, Gemeinde = obec, Designation = označení, Ortschaften = místa, Häuser = domy, Stallungen = stáje, Unterkunft bequem = pohodlné ubytování, Mann = muž, Pferde = koně, Kreis = kraj.

Dozvíme se tedy, že Turovka v roce 1842 patřila do Táborského kraje, do Hornocerekvického okresu a že v ní bylo 17 domů a 5 stájí, ve kterých by našlo pohodlné bydleníčko 22 vojáků a 10 koní. A to je pěkné, ne ?

O.H. 4. června 2015

Zdroje : © 1st (2nd) Military Survey, Section No. xy, Austrian State Archive/Military Archive, Vienna, © Laboratoř geoinformatiky Univerzita J.E. Purkyně - <http://www.geolab.cz> , © Ministerstvo životního prostředí ČR - <http://www.env.cz> , <http://cs.wikipedia.org/wiki/>

Babský bál ve stylu punku a dalších 51 víkendů ještě k tomu

Stejně jako dědci tak mají i babky v Hřiběci svůj bál. Na rozdíl od dědků ho udělali nikoliv v pátek ale v sobotu, což sice kolidovalo s ochotnickým divadlem v Horní Cerekvi (komedie "Zítřít to roztočíme drahoušku" – viz dále v tomto čísle), sobota ale byla co do termínu rozhodně lepší volba a to se hned ukázalo i v počtu návštěvníků. Sál v Hospodě u Šimků byl doslova natřískán. Ano, rok má pouhopouhých 52 víkendů, v týdnu tančit asi nepůjdeme a tak tu bude pro organizátory vždy volba, kdy a co uspořádat, a pro lidi, na co se jít podívat, jak strávit konkrétní večer a čemu dát přednost. Rozpůlit se nelze. Potvrzuje se ale stará známá pravda, že volba termínu je velmi důležitá a tak se přemýšlí, plánuje, chystá a organizuje se značným časovým předstihem, možná půl roku či dokonce rok dopředu.

Babky z Hřiběcí (bohužel ne ale všechny,) nám nejprve na pódiu zatančily odvážný tanec tak, jakoby si jenom na chvíli odskočily od plotny či domácích povinností, později předvedly, jak se žena vyvíjí a roste – od batolete v kočárku, přes školačku, pubertální děvče, podnikatelku, nevěstu, ženu v domácnosti, až po aktivní důchodkyni a nakonec slevovovou důchodkyni –

tedy tu, co šmejdí v letáčích a pak hází do košíku jen výhodné věci z akcí. Tak vznikl nový termín k situaci v obchodech, který ale nenáleží jen důchodkyním. Já bych všechny ty cedule AKCE zrušil, protože kam se podíváte, všude samá akce a nic jiného, tudíž, proč to tedy vůbec psát? Žijeme pouze v AKCÍCH a nijak jinak, což je směšné.

Babky to celé vymyslely dobře, předváděly se ostošest, byla to taková lehká analogie historických postav pánů z Dědkovského bálu. Velmi zdařilé. Zaujala například nevěsta, krasavice nesmírná, která měla jen jedinou malinkatou chybičku – již delší dobu totiž nepoužila depilační prostředky, možná také, že vůbec nevěděla, že se nějaká depilace provádí. Dovedu si představit takovou tu klasickou Italku ze starých černobílých filmů no pardon, to jsem se jenom trochu zapomněl. Kdo by ale nakonec po Láďovi Smejkalovi mohl chtít, aby se depiloval, že? Na závěr tu byla přehlídka pánských těl ve Vančurovských plavkách z Rozmarného léta. Tříčlenná babská porota, také v odvážně odlehčených úborech, hodnotila, co by kdo z pánů vykonal pro Hřiběcí. Já jsem babky v porotě pozoroval a bylo mi jasné, že jim až tak nejde o to, co ti pánové říkají, ale že hlavně mlsně pokukují po statných, v některých partiích zvláště pěkně vypracovaných tělech pánů (tyhle plavky lecos napoví) a vybírají si přitom svého favorita, kterému dají svůj hlas.

Hrála skvělá kapela Karel a my! Však je znáte, ne? Úžasná volba a štěstí pro organizátora každé akce, když se mu podaří ulovit je. Ti vám

zahrají klasickou polku, Sokolíky, Když se načančám, Petra Nováka či třeba Pink Floydy – včera večer vystřihli „Another Brick In The Wall“ jako by se nechumelilo. Já jsem se z výčepu přirtil do sálu ve chvíli, kdy to hráli, abych se na vlastní oči přesvědčil, jestli tam na pódiu náhodou nestojí ti skuteční Floyd. Jediné malinkaté úsměvné mínus – prosil jsem je, aby zahráli výtečný song „Známka punku“ od kapely Visací zámek (jukněte se na to, je to velká punková legrace, bude se vám to líbit https://www.youtube.com/watch?v=ZuYx_z9KU68) – je to přece bál ve stylu punku ! Tohle zrovna neuměli, snad tedy příště. Jsou tak dobří, že to určitě zvládnou.

Tím se dostávám k oblečení a k úpravě zevnějšku všech na bále – oni to zřejmě ne úplně všichni věděli, že to bude o punku a to by tedy organizátoři měli příště dát lépe dopředu vědět. Udivilo mě, že hodně lidí přišlo pouze „v civilu“, o to více ale stojí za povšimnutí ti ostatní, a jejich neskutečné punkové kreace. Také naše rodina se dostavila v plné punkové sestavě a já měl doma možnost sledovat, co to dá za práci přestrojit se, hlavě ale, udělat něco s tou hlavou. S tou jinak normální hlavou. Řeknu vám, ti pankáči to nemají vůbec jednoduché. Například jsem řešil dost zásadní problém v autě, protože jsem se tam na výšku nějak nemohl vejít. Pankáči zřejmě v autě nejezdí a nebo si to číro ohnou. Nevím. Je fakt, že se ráno vyhrabete z postele a účes je úplně stejný jako večer. Že bych si to zelené číro ještě dále nechal na hlavě, když dalo jeho vytvoření tolik námahy, a šel s ním v pondělí do práce ? Dalších slov vůbec netřeba, pár fotek poví vše. Všechny obrázky se sem do Novin z Turovky opravdu nevešly, máte-li chuť, pak si je prohlédněte zde :

(<https://pear.zonerama.com/Album/700654?secret=8bEn3sq9YAF5xC6Q7j993M5JQ>). Bál to byl rozhodně povedený, netradiční a proto skvělý - a všichni se vydovářeli do sytosti.

Příjemná noční (nebo v půl třetí - ranní ?) procházka z Hřibčic do kopce do Turovky krásně vyčistí hlavu a vůbec vám nevadí, že poprchává a že na horách v Turovce dokonce lehce sněží. Po návratu si pochopitelně

dáte nějakou tu lehkou mňamku, třeba tlačenu, jitrničku, jelítko či polívku, aby se vám dobře chrupkalo. Děláte to určitě taky tak, že ?

Na jiném místě v tomto čísle Novin z Turovky se v rubrice „Dopisy čtenářů“ píše obdivně o tom, jak je krásné, co všechno se tady děje, co lidi dokáží vymyslet a uspořádat. Nu a teď si představte :

- kolik je tady i v okolí schopných lidí a různých skupinek nadšených kamarádů
- že tu není jen Hřibčecí ale také Horní Cerekev, Turovka (pochopitelně !), Pelhřimov a nebo, půjdeme-li jinam, pak dojdeme třeba do Léskovce, neboť tam vedou všechny cesty
- že není jen kultura ale také sport či příroda či radovánky jakéhokoliv jiného druhu
- že se o řadě víkendů také pracuje a nikoliv raduje (i když připoštím, že i práce bývá často radostná)
- že každý člověk potřebuje nepochybně i své vlastní, osobní, soukromé, tajné chvílky, kdy se nikam nehrne, ale tvoří si doma sám to svoje „dílo“ jakéhokoliv typu.

A tak tu vždy zůstane ta volba a jen těch 52 víkendů. V souvislosti s tím mě napadá ještě jedna spojitost s volbou: je krásné, že se můžeme rozhodnout, co budeme dělat, kam půjdeme a ve společnosti jakých lidí strávíme večer, odpoledne či třeba celý den. Že nemusíme do prvomájového průvodu, když nechceme, že se nemusíme zúčastnit téhle akce, když by nám to neudělalo dobře, že nemusíme to či ono, že si můžeme prostě svobodně zvolit a zůstane už pouze na nás, zda ta volba byla správná či ne a zda jsme při té volbě někomu neublížili. Vždy tu ale zůstane hluboká poklona těm, kteří

ve svém volném čase něco vymyslí, pak nezištně vytvoří a nakonec zorganizují.

O.H. 22.března 2015

Byla jsem tak nadšená z babského bálu, a tak se mi zalíbil převlek za pankáče, že jsem ani neměla chuť zase nabrat civilní podobu. Proto mě velmi potěšilo, když mě dcera Terežka pozvala se svými kamarády na koncert Visacího zámku, který se konal hned v zápětí – 26.3. v sále Paláce Akropolis v Praze. Byla to mimořádná událost, protože „Visáci“ křtili a představovali svojí novou desku „Punkový království“. Měla jsem trochu strach, jestli nebudu mezi mládeží „ta stará struktura“, ale moje obavy byly zbytečné. Ani „Visáci“ nemládnou a část jejich publika stárne s nimi, takže i na takovémto koncertu najdete v hledišti všechny věkové skupiny.

Kapela začala za zvuku fanfár titulní skladbou Punkový království a tím také začal dvouhodinový punkový mejdan, na kterém se pařilo, tancovalo, skákalo, cvičilo, křičelo, padalo i zpívalo. Koncert byl úžasný, spousta nových fláků, ale také klasické známé hity, včetně dnes již nepochybně kultovní písně „Známka punku“. Samotný křest, proběhl poměrně rychle, zhruba v polovině koncertu, za přítomnosti dánského prince, který album pokřtil plzeňským pivem. Koncert se zkrátka povedl. A „Visáci“, i když spolu koncertují už 30 let, dokázali, že se do starého železa rozhodně nechystají.

Visací Zámek a Křest desky Punkový království– koncert, Praha, Palác Akropolis, 26.3.2015, <http://www.visaci.cz/>

Eva Hrušková, březen 2015

Retro inzerce – 1901 Jindřichův Hradec

K laskavému povšimnutí!

Dovoluji si ctěné obecnstvo v Jindřichově Hradci a okolí upozorniti na svůj **hojně zásobený sklad**

pracého Mělnického :

::::: přírodního vína,

jakož i všeho druhu

rakouských a uherských vín.

Zvláště upozorňuji, že mám na skladě vína výtečné jakosti jako: **Mělnické v láhvích za ceny velice mírné, jakož i víno výčepní červené i bílé, stolní mělnický výborný samotok, ryzlink, à la Johannisbergské, výtečné kabinetní, ryzlink tabulový, tramín, desertní vína, muškát, à la Sunel v malých i velkých láhvích, dále známá rakouská vína jako: Klosterneuburgské, Dunajská perla, Majlbergské, Retzké, Vilánské, Vermouth de Turino, žaludeční peluňčák zdravotní atd.**

Prosím, by se každý o jakosti mých výtečných vín přesvědčil a hojnou přízní mne počtíti ráčil, znamenám se

v plné úctě oddaný

J. R. JANDA,

hostinský v zájezdním hostinci u „Bílého koníčka“
3 v Jindř. Hradci, v Jungmannově třídě.

Výstavy v Jihlavě

„Člověk, na rozdíl od ostatních druhů živočichů, se kterými žije na Zemi, má jednu pozoruhodnou vlastnost a tou je vášeň a záliba ve shromažďování různých zajímavých předmětů, které ve svém životě nachází, kupuje, sbírá.“ Tolik citace Jaromíra Růžičky na vstupním panelu. Štiplavý dovětek, který by následoval od mojí rodiny, si živě dovedu představit. Ale což, my muži jsme prostě sběratelé.

Dotyčný pan Růžička hrál od svých dvanácti let na trubku, absolvoval lidovou školu umění, jako voják prošel ÚH ČSLA, v následujících třiceti letech byl členem různých dechových orchestrů v Praze. Zkrátka hudba jej provází celým životem, on propadl jí a nástrojům, a tyto také již po mnoho let sbírá, na burzách, ve starožitnictvích, bazarech, vetešnictvích, na internetových aukcích, pomocí inzerátů. Do kolekce nám dal nahlédnout prostřednictvím plošně nevelké, ale zastoupením rozmanitých instrumentů až kolosální výstavy v Jihlavě. Jsou tu k vidění nástroje dechové jak plechové – trubky, křídlovky, kornety, rohy, tuby, baskřídlovky, heligonky, tak dřevěné – flétny, pikoly, hoboje, fagoty, klarinety, nástroje strunné smyčcové i drnkací, tudíž housle, mandolina, kytary, citery, loutny, nástroje tamburášské (čtyřstrunné, původem z Balkánu z poloviny 19.století) – berde nebo-li basové, brače barytonové a tenorové, doprovodné a akordy tvořící bugárie, kontrašice a bisernice, čili sopránové, od nejobjemnějších a s nejdelšími krky k těm nejmenším, od nejhlubších tónů až k těm vysokým. Jsou zde bicí – bubínky, činely, tamburíny, nechybí harmoniky, ale je tu třeba i pochodová vojenská zvonkohra, kapelnická hůl či dirigentské taktovky.

Pódium je nachystané na nástup tanečního a jazzového orchestru z dvacátých / třicátých let minulého století, aby tento zahrál „Valčík na rozloučenou“ z amerického filmu „Waterloo Bridge“ s Vivian Leighovou a Robertem Taylorem v hlavních rolích. Takže alt-, tenor- a barytonsaxofony, klarinet, dvě trubky s nepostradatelnými dusítky, jedna je z mosazi, druhá z niklu, a dále pozoun, tuba, malý bubínek, banjo, tamburína, velký buben, činely, rumba koule, druhá tamburína, violínofon. Máte-li to rádi „horké“, jste ztraceni !

Ovšem nástroje, to neznamená jen tanec, klasický poslech, komerční bláznění, to jsou také účely vojenské, hasičské, lovecké, železničářské, pošťácké či sokolské, propojení se skauty, junáky nebo zas církevními slavnostmi, a tedy např. trubky signální, fanfárové, honební, polnice, batalionky, povelky.

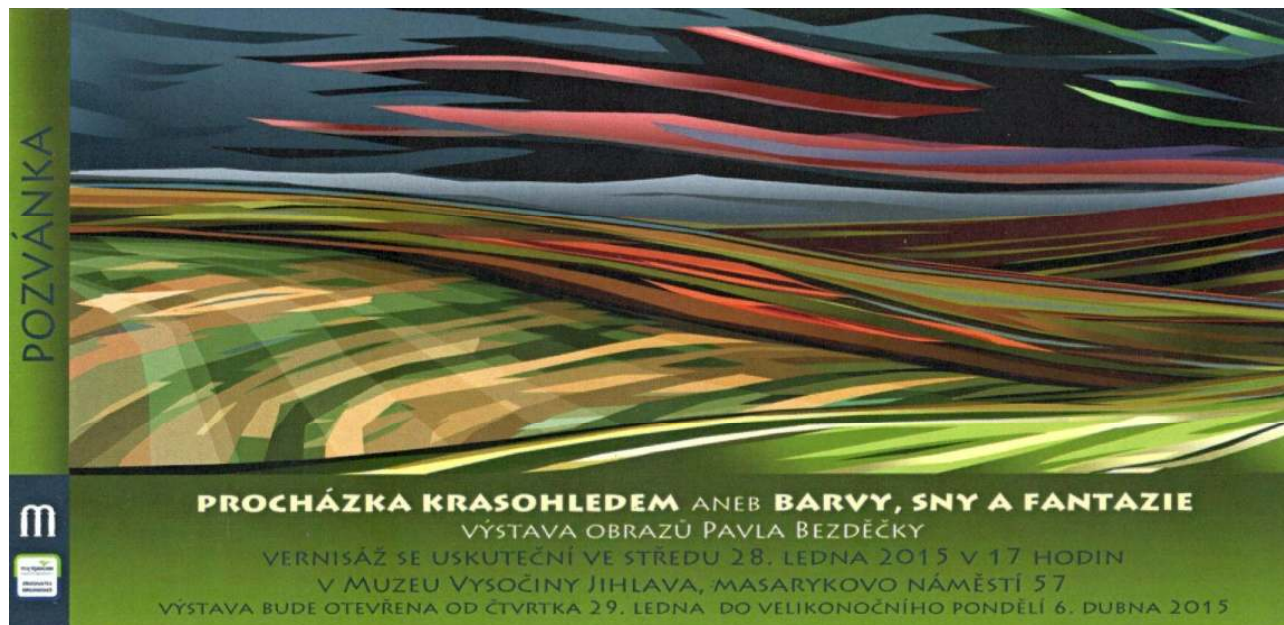
A pro úplnost toho všeho, hudební nástroje malého formátu pro děti, harmonika, citera, housle, mandolina, staré katalogy výrobců, reklamní materiály, dobové fotografie, figurky hrajících muzikantů, porcelánová okarína. Inu, sběratelství

Hudební nástroje v proměnách času – výstava, Muzeum Vysočiny v Jihlavě, 23.1.-6.4.2015

Na druhou expozici mě upozornily pracovnice jihlavského muzea, sám bych asi přehlédl – a litoval, protože následně nešlo než souhlasit s vernisážní promluvou PHDr. Jaroslava Mikulíka, ředitele Domu kultury a galerie Panský dům v Uherském Brodě, jenž se ve své řeči upřímně přiznal, že si nedovedl představit, že by ho zaujala Bezděčkova díla, natož aby se mu líbila ...

Kdo je onen Pavel Bezděčka ? Zaměstnanec muzea, ročník 1952, panem doktorem velebený jako nový Cimrman, muž mnoha profesí, mj. fotograf, jemuž momentálně učarovala počítačová grafika ve výtvarné tvorbě. Ano, ten „počítač“ v podtitulu také budil mou nedůvěru, ale nakonec převážily ty ostatní dovětky –

krása, rozmanitost přírody, krásní lidé, to vše Pavla Bezděčku oslovuje, a životní optimismus, hravost, naivita i radost z bytí také z výsledku vyzařují, z digitálně upravených fotografií. Teď by měl dostat prostor obrazový materiál, formát našich Novin by však zdaleka nestačil na veškerou tu nádheru, takže jen skromně a stručně slovně, snad si alespoň něco dokáže vnímavý čtenář představit, a posléze třeba i vyhledat na internetu či jinde :

z obrazu „Blondýna na lodi z Londýna“ je cítit obdiv k Janu Zrzavému, zcela jiná je pak „Brána do snů“ (modré ryby ve společnosti žluté žirafy přinášejí teplo a klid), převládající fialová barva zase charakterizuje sugestivní „Mrazivé ráno u rybníka“. Obdobně působivé je dílo „V mrtvém lese“, kde se nacházejí na hnědém pozadí černé siluety uschlých a skloněných stromů, optimismem a energií naopak sálá „Čarovná řeka“ a pro změnu Andy Warhol je jakousi volnou inspirací pro „Dvakrát pruhovaná“. „Mořské příběhy 1 a 2“ nejsou vyloženými abstrakcemi, ale k zapojení fantazie zdárně vybízejí, „Návrat do přístavu“ v divákovi zase spolehlivě vyvolá představu Hemmingwaye a jeho „Starce“. Civilnější a až dojemně prosté je žlutozelené zátiší s občasnou hnědočerní, krajinka „Řeka Jihlava-Staré hory“. Nu a „Saharská noc“ s hvězdnou oblohou nad odstínovanými hnědými písečnými dunami, „Noční romance“, „Jezero“, výmluvné názvy hovoří jasně.

Kdyby to přeci jen nebyla taková novota, resp. kdyby ty obrazy ladily s interiérem staré venkovské chalupy, v níž dominují trámy a zařízení místy prožrané červotočem a všude je vidět snaha po zachování původního vzhledu a charakteru, hned bych alespoň jeden obraz zakoupil, cenově jsou dostupné, ono dost možná i citlivé oko umělce a výtvarníka by nějaký z těch popisovaných objektů vhodně do našeho stavení zkomponovalo, nakonec ale odcházím s prázdnými rukama. Hlava je však plna dojmů, barev, obrazů a představ, a hned se jich nezbaví. Měl pravdu pan doktor Mikulík, i když zrovna ten poutač na obrázku asi naprostou většinu lidí mine. Ale to je právě ten první mylný úsudek, o němž na začátku hovořil

Procházka krasohledem aneb Barvy, sny a fantazie – výstava, Muzeum Vysočiny v Jihlavě, 29.1.-6.4.2015

P.H. březen 2015

Trocha poezie nikoho nezabije

Jakpak to vlastně oni přesně poznaj' ?
Špačci a hrdličky, všichni ti ptáci,
že končí skutečně ta Zima hrozná
a Jaro z toulek svých zpátky se vrací ?

Na návsi plno náhle zpěvu jejich
štěbotu, hádek i cukrování .
A ze dne na den je po závějích .
A o paní Zimě ani zdání !

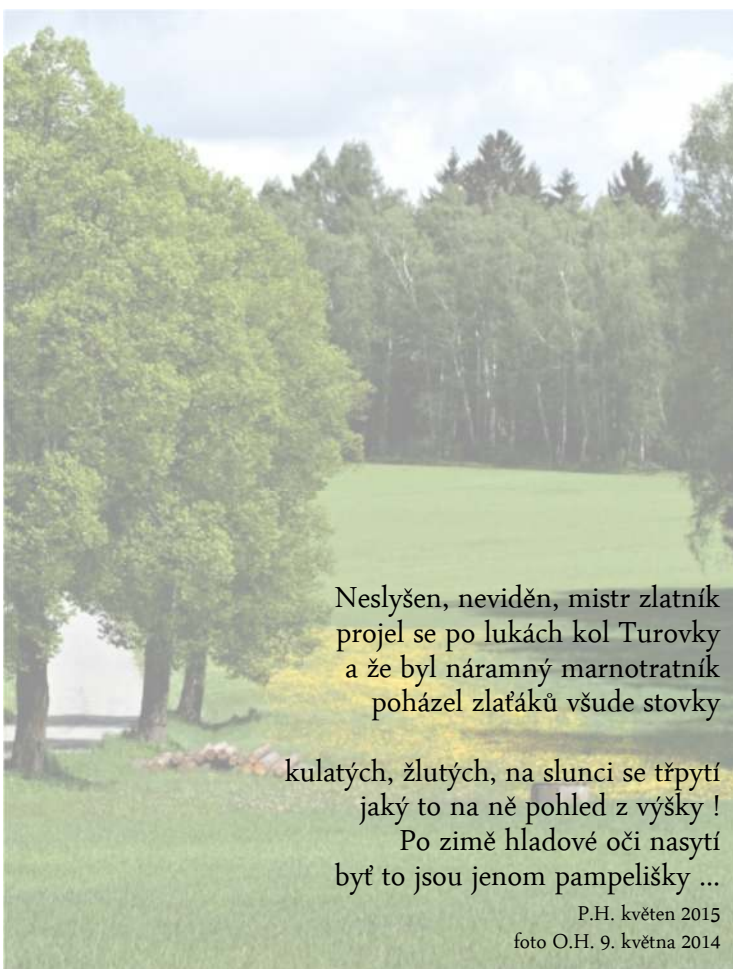
P.H., začátek dubna 2015

Lípo, ach, lípo ! Snad bys to nezaspala
zima je pryč a jaro na ples zve tě.
Tak tedy pospěš, oblékni se do gala
budeme tančit, bláznit při trumpetě

při klarinetu trylku
a smyčců s doprovodem.
Neproměškej tu chvilku,
pospěš si ! No tak, honem !

Vida – ta zelená ti sluší.
Opovaž se v koutě schovat,
ač vínem zpití, hudbou hluší
jaru chcem' poděkovat.

P.H. duben 2015

Neslyšen, neviděn, mistr zlatník
projel se po lukách kol Turovky
a že byl náramný marnotratník
poházel zlaťáků všude stovky

kulatých, žlutých, na slunci se třpytí
jaký to na ně pohled z výšky !
Po zimě hladové oči nasytí
byť to jsou jenom pampelišky ...

P.H. květen 2015
foto O.H. 9. května 2014

High End v Praze a drobek z CESu v Las Vegas

Vystoupali jsme po schodech do zvýšeného přízemí pražského hotelu Dorint, tam se ukázněně postavili na konec nedlouhé fronty u pokladny, já vytáhl z tašky notes a jal se zatím listovat poznámkami, zatímco Ondra počal štelovat objektiv fotoaparátu. Muž kolem třicítky v perfektním obleku a s nacvičeným úsměvem, dosud stojící u vchodu a pozorující příchozí, k nám přistoupil :

„Zástupci tisku, prosím, rovnou tudy...“ Překvapeně jsme vzhledli. „Jste tu za časopis ... ?“, nedořekl, nahlížeje do seznamu pozvaných, který měl v levé ruce, zatímco pravou mi podával průvodní letáček s orientačním plánem výstavy. „Tam nás asi nenajdete ...“, zareagoval jsem. Co také na to říct ? Jakže to zaonačil Hugh Grant v tom filmu ? Kůň a pes ? No tak to by tady opravdu neprošlo „Noviny z Turovky“, utrousil Ondra na půl úst. Nevím, jestli pán rozuměl, jen potřásl hlavou a usmíval se dál : „Ne, to tu nevidím, ale hlavně když nám chováte přízeň. Tudy, prosím, šatna je tamhle vpravo. A nezapomeňte na setkání po výstavě v 17.45, bude to o patro výše v salonku Elbe, máte to v propozicích...“ Páni, a jsme tu, to se povedlo. Nu, trochu na tom zapracujeme a kdoví, za rok touto dobou na německém CEBITu nebo rovnou v Los Angeles ?

No tak, no tak, no tak Zpátky na zem, nechal jsem se unést, omlouvám se. Jistěže si frontu vystojíme a kupujeme lístky jako všichni ostatní kolem, dosti mystifikace a snění. Snění ? Ba ne, snít můžeme přeci dál, vždyť náhle je všude tolik podnětů. Však posuďte sami, jen namátkou

AUDIO RESEARCH se zesilovači a CD přehrávači, přes stojaté reproduktory SONUS FABER nám hraje stará dobrá sestava slovenských Collegium Musicum. Cenově se pohybujeme ve stotisících až půlmilionu za jednotlivý přístroj, ovšem repro už jde přes jeden milion za kus. Poslech je to samozřejmě parádní. Ale aparáty nižších, což rozhodně neznamená nekvalitních tříd, se zde dají pořídit i za desetitisíce, občas některé kusy i za méně.

SAMSUNG nám představuje nový SUHD televizor se zakřivenou obrazovkou o úhlopříčce cca 130 cm, obraz je rozdělen na dvě poloviny, v té jedné je jakoby běžný, normální, v té druhé se najednou už tak pěkný začne ještě více zaostřovat, objevují se netušené detaily, neuvěřitelné.

Velikostním opakem je současný hit – kapesní digitální hifi přehrávače a přenosné sluchátkové zesilovače od firmy FIIO. V rámci hifi zpět ke standartním velikostem, je tu tradiční výrobce ONKYO podporovaný reprosoustavami od XAVIANu. Samotné reproduktory tu vystavuje řada firem, které se specializují čistě jen na „bedýnky“ v rámci onoho řetězce odvíjejícího se od zdroje signálu a končícího právě finálním výstupem, tedy tam, kde se zvuk počíná nakonec éterem linout k posluchači. Ostatně napovídají to v mnoha případech názvy výrobců, NATURAL SOUND (v překladu přirozený zvuk), MASTERSOUND („zvládnutý“ zvuk), ve výsledku bicí nádherně duní, ale není to jen hlasitá koule hluku, struny kytar jasně zvoní na pražcích nástrojů ... Materiálem již dlouho není jen dřevo, je tu i plast, umělá hmota (HORNS) nebo dokonce břidlice (!), stojany jsou přitom vyplněny pískem (FISCHER + FISCHER), no alchymie hotová, pro někoho zbytečnost, extremita, snaha především šokovat, ale zní to zde všechno opravdu báječně, pochopitelně

předvádějící mají už předem odzkoušené, jaký druh hudby, v jakém nástrojovém obsazení a v jaké úrovni hlasitosti posluchačům nabídnout, takže někde je to jazz pohodový, jinde freejazzová jízda, tu bluesové vyhrávky, onde ženské hlasy, černoška Tracy Chapmann a klasičtí, návštěvníkům důvěrně známí Eagles, Pink Floyd, Deep Purple, lze tedy porovnávat s vlastní dosavadní poslechovou zkušeností, tohle je rozhodně zážitek o třídu či spíše i několik tříd vyšší.

Dominantní postavení si nadále drží ti léta už špičkoví, angličtí B+W, dánští JAMO, skotští TANNOY i český SROLL, nicméně jsou tu i méně známá jména relativně mladých GENESIS (USA, od roku 1991) nebo ACCOUSTIC ARTS (Německo, od roku 1996). S kuželovitými reproduktory připomínajícími tvarem satelitní antény se prezentuje BANG+OLUFSEN (Dánsko).

Porovnáme-li situaci s dobou tak deset let zpět, ubylo vystavované video techniky, naopak je znát obnovený, až módní zájem o klasické vinylové desky a gramofony. To ovšem neznamena, že fanoušci filmu, videa, dvd apod. jsou výrazně ochuzeni, jen toho zprostředkovaného obrazu tentokrát není taková záplava. Ale je tu pochopitelně James Bond ve snímku „Another Way To Die“ přes SONY DIGITAL CINEMA 4K. Nádhera, jen na to mít také ten komfortní divácký prostor ...

A projektory EPSON, sluchátka renomovaného výrobce SENNHEISER, pračka gramodesek, propojovací kabely Nostalgické pamětníky cívkových magnetofonů a takové té techniky z přelomu šedesátých a sedmdesátých letech potěší REVOX, jiní výrobci, hlavně Jihokorejci, se pokoušejí připomenout vzhledově dokonce padesátá léta, pochopitelně s aktuálním dokonalým „vnitřním pohonem“.

Některé přístroje, elektronkové zesilovače, převodníky signálu, CD přehrávače, různě kombinované sestavy zas návštěvníkovi svým někdy zvláštním, až i bizarním tvarem spíše připadají jako zmenšené chemické továrny, atomové elektrárny nebo futuristické sporáky či kávovary (německý DUEVEL). Z nádherné sestavy

YBA se na posluchače valí Metallica, tohle by z jedinkého zdroje snad celou Turovku rezonovalo čistě, plasticky a bez zkreslení !

Dalo by se psát dlouho, o lahodících tvarech, neskutečně krásném zvuku, klavírním laku u těch opravdu exkluzivních provedení reprosoustav, o zřejmě té tady nejluxusnější a nejdražší, podlahové ARETE od AUDIOVECTOR, jejíž pár boxů vyjde kupujícího na více jak 5 milionů Kč, ale také o Pandořině skříňce – nenápadná krychle ozvučí dostatečně celou běžnou obývací místnost, jakmile se zaklopí víko, je absolutní ticho, to díky dokonalé izolaci všech stěn o pouhé tloušťce 1,5 cm, složené střídavě z vrstev papíru a křemičitého písku. A tak na okraj i ukázka „inteligentního domu“, přes internet s jedním přístrojem s dálkovým ovládáním můžete velet nejen všem možným spotřebičům v domácnosti, ale i žaluziím, světlům, bezpečnostní kamerě, garážovým vratům.

Bylo to krásné snění, u vchodu k němu průběžně hrála i příjemně kapela, baskytara, saxofon, klávesy a jednoduché bicí, občerstvení do sytosti, stejně jako dobrot pro oči a uši.

AUDIO VIDEO SHOW 2015 – výstava, Hotel Don Giovanni-Dorint, Praha, 27.-28.3.2015,

<http://www.audio-video-show.cz/>

P.H. květen 2015, foto O.H. 28.3.2015

THE GLOBAL STAGE FOR INNOVATION

Veletrh **CES** (Consumer Electronic Show) se každoročně koná kupodivu nikoliv v Praze, ale v Las Vegas a je to největší výstava spotřební a výpočetní techniky na světě, kde se výrobci snaží předvést svoje novinky, vynálezy a technologické trendy. Kdo nevystavoval na CESu, jako by neexistoval. A z tohoto veletrhu – jako přídavek k tomu pražskému - máme pro čtenáře Novin z Turovky jedinou zajímavost, neboť na více není místo. Televize ? Už definitivně zapomeňte na dnes již nevyroběné plazmy, na LCD či LED – vrhněte se už rovnou na kvantové televizory ! Nevíte, co to ta Quantum Dot technologie je a jak tyto polovodičové nanočástice pohlcují fotony ? Nevadí, napište a my vám to vysvětlíme. My to víme. Přátelé pozor, mám ale pro vás úžasnou zprávu: již dnes si můžete takovou telku, např. model UE88JS9502 od firmy Samsung objednat a to za necelých 700 000,- korunek českých ! To jste si oddechli, že ? Obávali jste se, že budete muset ještě nějaký ten pátek čekat a přitom „už je to tady a navíc za takovou příjemnou cenu !“ 😊 No ale vážně, kolik lidí si v této zemi už asi tuto televizi objednalo ? Co myslíte ? Já mezi nimi tedy fakt nejsem.

O smysluplnosti některých technických novinek a o technologickém pokroku vůbec bych rád někdy v budoucnu do Novin z Turovky napsal, k tomuto rozsáhlému, avšak krásnému tématu mě nepřivedla návštěva pražské highendové výstavy ani zprávy z CESu, ale nedávná vzrušená diskuze s mým kamarádem u sklenky vína. Tak snad vás to bude zajímat.

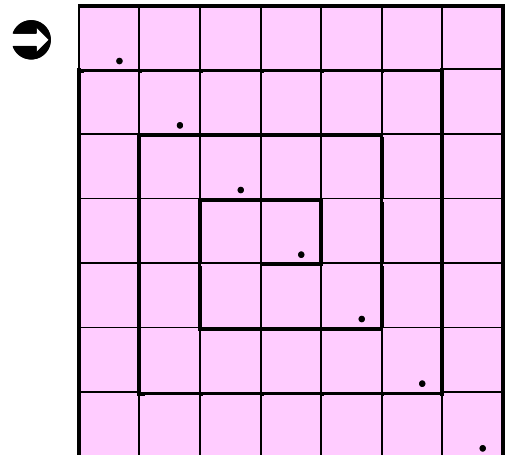
O.H. 3. května 2015

Hádkářský koutek

Spirálovka

Směrem dovnitř : soupeř – někdejší pohonná jednotka parníků – jednoduchý mechanický stroj – mocný muž – přehnaná šetrnost – sladkovodní ryba – kanadský zpěvák – součást spíše mužského oblečení – postavička z nedělního dětského TV pořadu – vzácný kov

Směrem od středu ven : mužské jméno – je možné – pokládat se – někdejší značka zdravotních žvýkaček – papírnictví – rusky “kluziště” - zahradní domek – písmeno řecké abecedy – šéf – ruská vesnice – piano (krátce)

Sloučenky

Kousek orné půdy
k tomu *souhlas v cizí řeči.*
Zase jedna z obcí,
jejíž krásu nic nepředčí.

Jedna ze světových stran
a *mostek* v jejím směru .
Dáme-li to dohromady
- *obec*, na mou věru !

Skrývačky

Zatímco sestře se líbil velký výr, já obdivoval puštíka a bratr sovu.

V okresním přeboru kope leckterý bývalý ligový fotbalista, ba internacionál.

Tomu děcku především popřej i za nás, kmotře, šťastnou cestu životem.

Řešení hádanek nám zašlete do redakce do 31.8.2015.

A na závěr ještě řešení hádanek z minulého čísla :

spirálovka, směrem dovnitř : rh-oni-a-karate-cáklá-dna-slety-pak-fór-gesto-Ibsen-Omar-nemá, směrem od středu ven : ámen-Ramones-bio-tse-grófká-pytel-sandál-kácet-Arakain-ohr, Rynárec
sloučenka : Nemo + Jo + v , Nemojov
skrývačky : Bělá, Pořín, Žirovnice
hřebenovka : polyp, lejno, řídil, Mason, vadná, Pelhřimov, Polná
přesmyčka : Červená Lhota
záměnka : rohožka, Rohovka

Hřebenovka

1. nevolník
2. část těla (obráceně)
3. patřící první ženě
4. román Dostojevského
5. část závodu

1 2 3 4 5

Přesmyčky

Otec vlka
Rovná ouška žen , Jardo !

Algebram

2/6 severská země + 3/5 postava z Maryši +
3/7 indiánská ozdoba + 2/3 nula + 2/5
drobnost

Křížovka s tajenkou

J.W.GOETHE : **Bohatství je jako mořská voda,** (dokončení citátu v tajence)

Vodorovně :

- A) chemický prvek – nános plísně – bývalý podnik zahraničního obchodu
- B) plošná míra – 1.část tajenky
- C) vydávat zvířecí zvuk – smutek – anglická jazzrocková skupina – domácí mužské jméno
- D) příbuzné – pražská říčka - dravec
- E) dát někomu pádnou odpověď – šikmoočka – knižní nakladatelství
- F) celková hmotnost – cigareta (hovorově) – brzdové čelisti – značka kosmetiky
- G) lékařský obor – výrobce klobouků – chemické značky bromu a dusíku
- H) dát znamení klaksonem – kolem - nepravda
- I) bývalý evropský stát – marocké měnové jednotky – 2.část tajenky
- J) staročeské vztažné zájmeno – skutečnost – pohyb větru - dolování
- K) 3.část tajenky – poloměr
- L) aerolinky – citoslovce – postava ze seriálu „Byl jednou jeden dům“ – jedno (hovorově) – jméno psa (obráceně)
- M) osobní zájmeno – chuť k jídlu – potřeba sklenáře – administrativní oblast pod správou Číny (obráceně)

Svisle :

- 1) doopravdy – německé metro – část molekuly
- 2) český herec – části stavby
- 3) provádět početní úkon – svatozář – opar (básnický)
- 4) jižní ovoce – tečka (anglicky) – předložka – studovaný člověk – oddělení v nemocnici
- 5) cizí mužské jméno – humorné rýpnutí - citoslovce
- 6) psí citoslovce (obráceně)
– indiánský symbol –
odpočítvat (hovorově)

		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
7) projevovati nesouhlas – zbytky briket	A																
8) kyselé látky – zbabělec - sebrat	B																
9) dostati se dovnitř automobilem – malá pohovka	C																
10) druh stromu – rada – jméno známého rockera (foneticky)	D																
11) spojka – vrah (expresivně) – ochlazovat v horkém létě	E																
12) ustálený obraz – usazeniny – trup	F																
13) povzbuzující látka – ruská mince	G																
14) malé geometrické útvary – ne tak daleký – římská stovka	H																
15) kartárka – český herec – naše zpěvačka	I																
16) pasti – úpravy výloh – jméno ruského hudebního skladatele	J																
	K																
	L																
	M																

Znění tajenky nám zašlete do redakce do 31.8.2015 !

A dodatečně ještě řešení z minulých dvou čísel :

Citát, jehož dokončení bylo ukryto v tajence křížovky v č.1 ročníku I, zněl – Není větší bolesti, než vzpomínat v bídě na chvíle štěstí.

Plné znění citátu z č.1 ročníku II bylo – Ideální manžel neexistuje, ideální manžel zůstává svobodným.

Dopisy čtenářů

Moc vám děkuji, je to krásné, fandím Vám a přeji hodně a hodně nápadů.

Jana Škorpíková, Počátky

Ahoj všem,

..... vám můžeme poslat čerstvý pozdrav z Thajska. Ondro, to bys mohl dát do příštího vydání Novin z Turovky zmínku o tom, jak bylo přiložené číslo čteno až v dalekém Thajsku.

Pateráci z Prahy, t.č. v Thajsku

Dobrý den, paráda, dříme ve Vás talent nesmírný ! Originální, vtipné, lehce naučné a hlavně pro LIDI. A vo tom je život ... Pročítala jsem a shlédla foto, bylo by dobré Vás naklonovat. Kontakt uložen, opatrujte se a zdravím do TUROVKY! Děkuji.

Jana Vytisková, Jihlava

Ahoj Přemku,

včera se mi prostřednictvím pana Plešáka dostalo do ruky nové číslo Turoveckých novin. Chci tímto poděkovat a vyjádřit pochvalu nad parádním "počteníčkem", které pohladí po duši a zahřeje u srdíčka. Slovníkem teenagerů - hustý !!! Již dnes se těším na další číslo. Třeba na to, jak napíšeš článek o Hříběckém letním rockovém festáku. Přeji hodně dalších úspěchů ve Vaší práci.

Míra z knihovny, Horní Cerekev

Ahoj Ondro,

až dnes jsem se dostala k Novinám z Turovky. V Itálii jsme měli hodně pomalý až žádný internet. Noviny jsou opravdu zajímavé a rozsáhlé. Tolik dění v tak malé vesničce !

Dana Rousová, Praha 8

Vážená redakce,

Jsem městský člověk - rodilá pražanka, Praze jsem zůstala věrná celý život. Osud mi ale dopřál, abych se seznámila s Turovkou, Hříběcí, Cerekví a celým okolím a nakonec jsem tam často pobývala. Zážitky z tamní přírody a seznámení s tamními lidmi mi zůstaly na celý život. Nyní se mi obnovují při čtení turoveckých novin a prohlížení obrázků. Musím obdivovat místní lidi, jejich život, aktivitu a pořádání různých akcí, jichž jsem se i já zúčastnila. Prostě to tam žije všemi způsoby, kdežto jinde jsou lidé pasivní a vesnice vymírají. Ať to v Turovce a okolí všem vydrží i v budoucnu. O to víc mě těší, že tam teď žije má rodina a zapojuje se do těch aktivit. A já jsem šťastná, že patřím k „O.H.“ a jeho prostřednictvím vlastně i do Turovky.

Eva Hrušková st., Praha, 15.března 2015, v den svých 83.narozenin

Ahoj Ondro, dnes jsem si pročítala nové vydání Novin z Turovky a musím říct, že to máte moc pěkné. Najdou si tam to svoje čtenáři místní i přespolní. Šla jsem do sebe a konečně sepsala pár výroků mých svěřenců, tak snad si něco vybereš.

Jolana Pavlasová, Praha - Hrnčiče

Ahoj, tak teď jsem si chvíli četl. Moc pěkné! Díky. Už zbývá jen otevřít Muzeum Turovky.....

Martin Kříž, Praha 5

Milý Ondro!

Slíbil jsem, že až přečtu Noviny z Turovky, že se znovu ozvu, tak to tedy činím. Nemám vlastně co bych ještě k minulému e-mailu dodal a tak jenom s obdivem smekám! Zdá se, že jste se tam sešli jako výborná a aktivní parta. Tak ať se vám daří!

Ivo Schejbal, Ústí nad Labem

P.S.chvála za "turovecký tisk" - čtu po chvilkách a každý článek mě zaujme.

Andrea Petřů, Hříběcí

P.S. Noviny jsem zase přečetl téměř celé. To se mi u celostátního tisku nepodařilo již dobrých dvacet let?!

Martin Horský, Praha - Vinoř

Co si dneska ukuchíme ? Něco slavnostního – Myslivecké řízky !

Tak za odměnu, že jste to na předcházejících stránkách tak pěkně vyluštili, teď něco na zub :

Co budeme potřebovat ?

- * 1kg srnčího masa z kýty nebo hřbetu bez kosti
- * plnotučnou hořčici
- * sůl, pepř
- * 2 cibule
- * 3-4 kyselé okurky
- * 1 malou skleničku nakládaných kapií

A na kabátek, tedy pardon - na obalení:

- * 2 vejce, 100ml mléka, hladkou mouku, strouhanku
- * tuk na smažení (½ olej a ½ sádlo, aby byly řízky pěkně křupavé)

A jak na to ?

Z masa připravíme větší řízky, které pak budeme překládat (nebo menší s kapsou), naklepeme, osušíme utěrkou, osolíme, opepříme a natřeme hořčicí. Potom poklademe nasekanou cibulí, okurkou a kapií, přeložíme a zašpendlíme jehlou. Obalíme klasicky jako řízek v mouce, vejcích rozšlehaných s mlékem a ve strouhance. Smažíme na rozpáleném tuku. Podáváme s vařeným bramborem nebo bramborovou kaší a zeleninovým salátem.

Tento recept jsem získala od rodinného přítele, nimroda ze západočeských Lázní Kynžvart. Tento pán již bohužel nežije, já ale doufám, že Vás jeho recept potěší a Myslivecké řízky Vám budou chutnat stejně jako nám. Dobrou huť, tedy pardon – dobrou chuť !

Pokud by vás cokoliv zajímalo a to nejenom k tomuto receptu, pište na recepty@turovka.cz

TUROVÁČEK

Krtek

Koukám tak z okna ve štítě
jak naproti na pažitě
roste hlíny hrouda.
A za chvíli druhá, třetí
to je rychlost, to to letí
stavař není louda.

A přibývají hromádky
stroj jde na vyšší obrátky
míří k borovici.
Snad se tam pod ní chce schovat
anebo ji poddolovat ?
Svrhnout přes silnici ?

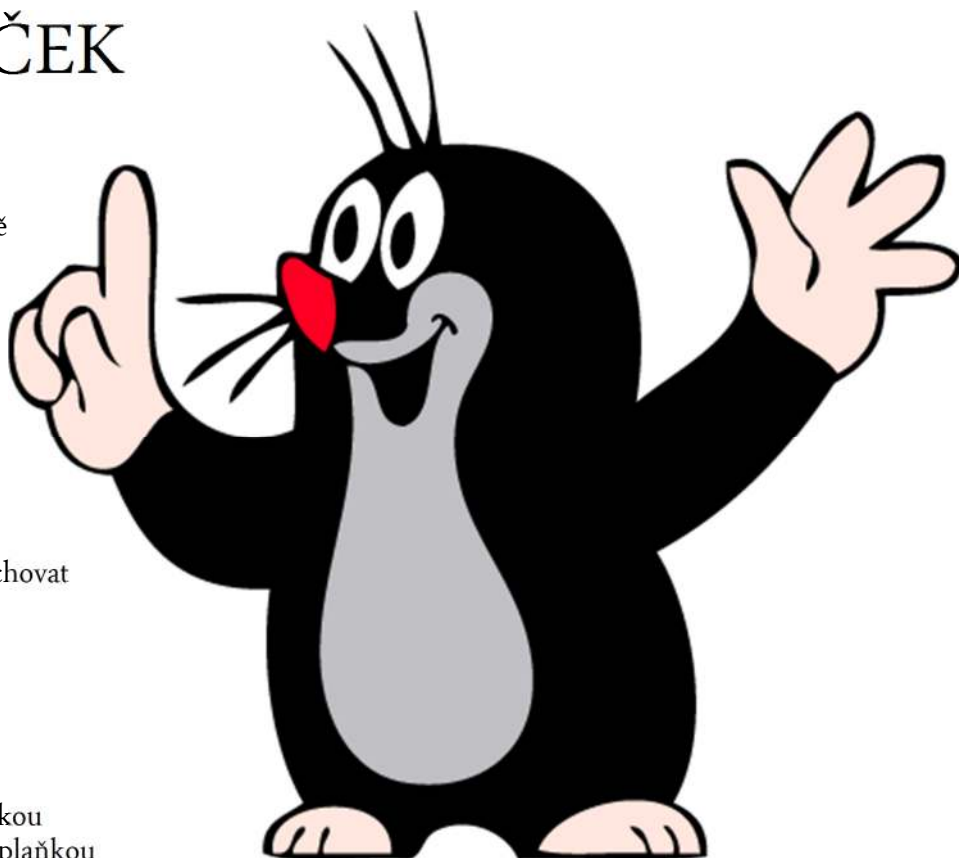
Aby auta nejezdila
neničila jeho díla
vždyť by vylít' z kůže.
Trávil by všečen čas sháňkou
prkna s trámek, tu zas s plaňkou
dřeva na výztuže.

Už obryl návesní lipku
teď však přehodil výhybku
míří Krtku, zadrž !
On jak hloubí nové sluje
tak obloukem postupuje
pod požární nádrž.

A buď sám či v celé tlupě
blíží se k naší chalupě
zničte toho krta !
Já si vážně nevím rady
on už pod domu základy
zjevně hodlá vrtat.

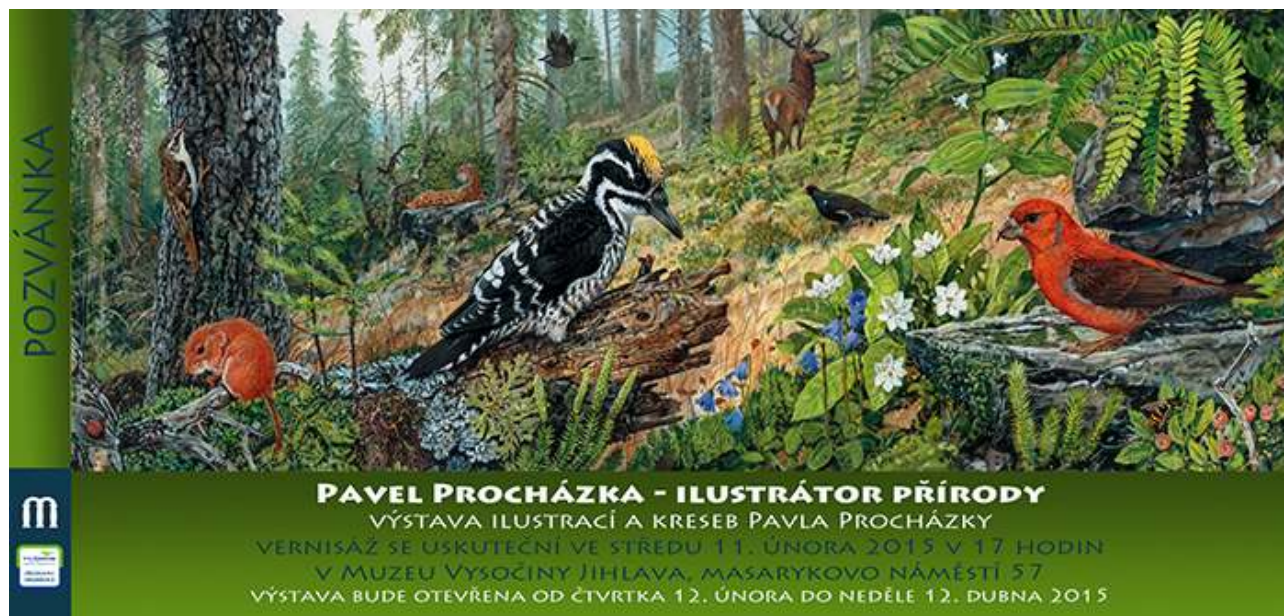
Jestli dostane se pod ně
budu mít starostí hodně
ke stavidlu spěším.
Ty bys mi zničil domečku
za tvou práci dělám tečku
těž tě nepotěším !

Do jedné z hrud dám hadici
předvedu ti linku mycí
voda se jen valí.
Tvůj vrt napustím co vanu
krtek jak na tobogánu
rychle mizí v dáli.

Výstava

Pokud jste, malí i velcí čtenářové, zmeškali výstavu obrazů a obrázků malíře MUDr. Pavla Procházky (nar. 1962), nemusíte být bezpodmínečně smutní, i když jste propásli možnost ty nádherné kresby vidět jednak v prostředí majestátní vysoké schodišťové síně a na arkádovém ochozu budovy Muzea Vysočiny na Masarykově náměstí v Jihlavě, jednak na originálních, velkých formátech. Ale s tvorbou tohoto vystudovaného veterináře, který se od roku 1991 věnuje přírodovědným ilustracím, se můžete setkat velice často na nejrůznějších místech celé naší republiky. Pro pražskou zoo vyhotovil např. kompletní jmenovkový systém obnášející více než 700 kreseb (!), v roce 2013 pak ještě vytvořil ilustrace pro tamní nový sloninec. Je také tvůrcem vyobrazení pro informační tabule a vůbec průvodní materiál Národního parku Šumava.

Denně se potkávají s jeho kresbami školáci, v učebnicích přírodopisu, ale i na školních výukových obrazech, zde byl vystaven např. ten z roku 2001 zachycující ptáky střední Evropy, nelze než obdivovat ta krásná bříška červená, žlutá, bíle kropenatá na hnědavém podkladě, nazrzlé čepičky ...

Pro vydavatelství Slovart se podílel na publikaci Encyklopedie evropské přírody, náš zrak se těšil z pestrobarevných motýlů otakárek či vedle plachtících ledňáčeků, apropos ptáky zpracoval kompletně i pro populární vzdělávací knižní edici OKO. Přispěl svým dílem ale i do publikací ryze odborných (chov drůbeže).

V kontrastu k velkým didaktickým panelům pro zoologické zahrady, ale i jiné zadavatele (byl tu přehledně zachycen „ekosystém rybníka“), zde k vidění byly sady sběratelských i hracích karet, hry typu pexesa či náročnějšího pexetria, s náměty rostlin, ohrožených druhů živočichů, různé drobnější tematické brožurky (horská smrčina) a řada dalších jednotlivých obrazů. Dokonalé, krásné, poučné, vzdělávací, inspirující k výletům do přírody ... Děkujeme, pane malíři !

P.H. březen 2015

Pavel Procházka – výstava ilustrací a kreseb přírody, Muzeum Vysočiny Jihlava, únor – duben 2015

Z odpovědí žáků 7.ročníků základních škol praktických a speciálních

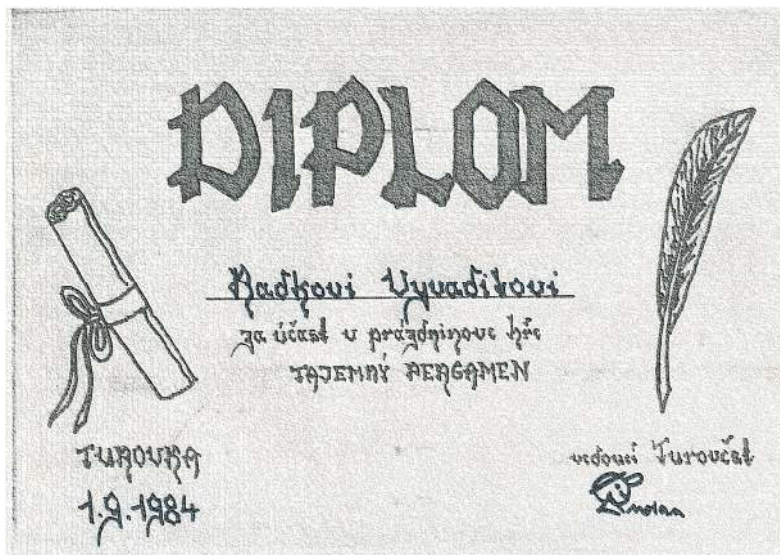
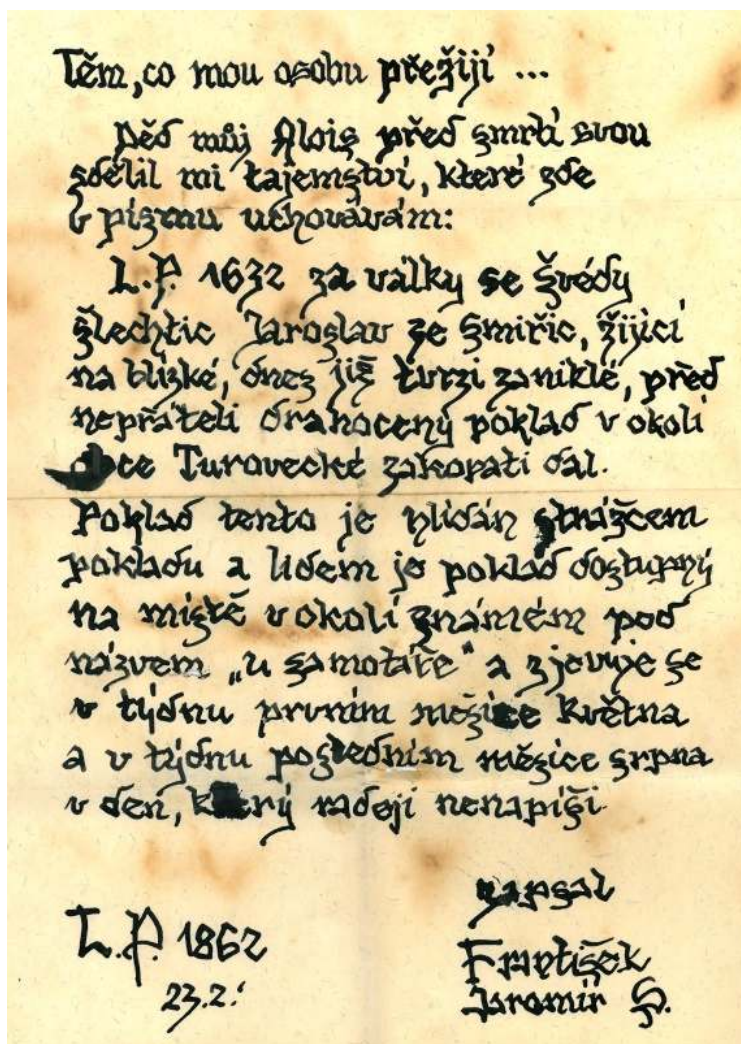
- * Kdo byl Karel IV. ? Praotec Čech
- * Napiš světové strany : ODS, Strana zelených, ČSSD atd.
- * Učitel : Kolik máme pádů ? Žák : asi 10. Učitel : Není to trochu moc ? Žák : ani ne, mně na nějakém tom pádu navíc nesejde
- * Jaký užitek dává kráva ? paznehty

Turovčata – jak to všechno probíhalo...

I pamětník má své paměti
na bojovky určené pro děti.
I pamětník věkem paměť ztrácí
a rád se do dětských let vrací.

V minulém čísle Turoveckých novin jsem v článku „Turovčata – jak to všechno začalo“ zavzpomínal na prvopočátky Turovecké bojovky v letech 1982 a 1983. Jako každý pamětník částečně zapomínám na některé zážitky a vybavuji si jen ty, které mě zaujaly nejvíc. Naštěstí mám schované staré autentické dokumenty z té doby, a tak už jen stačí si vzpomenout... vzpomenout si... kdy a co to vlastně bylo... inu co, něco se už zapomnělo! Pro rok 1984 jsem napsal příběh „Tajemný pergamen“, zaměřený na dobu středověku. V průběhu týdne měly děti několik denních her, při nichž hledaly místo úkrytu tajemného pergamenu, který je údajně měl dovést k pokladu. Závěrem týdne nechyběla noční bojovka, kterou jsme připravili společně s Pepou Plešákem a ve které jsme si jako jediní herci také zahráli. Děti sice ten tajemný kus papíru našly, ale místo bájného středověkého pokladu obdržely odměnu z osmdesátých let. Po závěrečném karnevalu a tanečkách se rozdávaly diplomy za účast ve hře – nejhezčí chvíle, kdy dětská kukadla září radostí a hrdostí při pohledu na „svůj“ diplom. Prázdniny skončily a děti se už možná těšily na příští rok.

Pomalou se blíží začátek prázdnin, sluníčko láká do přírody a odvádí pozornost od školní tabule. Dva prázdninové měsíce jsou „vysvobozením od šprtání a sezení v lavicích“, balzámem na dětské dušičky, časem nicnedělání; přinášejí dny plné volnosti, koupání, výletů, rekreací, táborů i různých dobrodružství. Nekonečně mnoho možností využít tu nádheru léta! Vše má začátek, ale i konec – než se, děti, nadějete, asi šedesátkrát se vyspíte, nový školní rok je tady znova. Dříve než opět zasednete do školních lavic, můžete se přijít rozloučit s prázdninami do Turovky. Tradičně poslední prázdninovou sobotu (letos 29. 8. 2015) začínáme odpoledne, tento rok už po třiatřicáté (dvě trojky za sebou = 33 !!!), akcí pro děti. Tomu ovšem předchází dnes již tradiční páteční divadlo.

Pátek 28.8.2015, 20:30 hod. - Divadlo v Turovce

V roce 2010 byla založena tradice „Divadlo v Turovce“. Již pátým rokem hraje spolek Divadlo Akorát své představení, vždy v místním kulturním domě v pátek večer, den před Turoveckou bojovkou. Letos to bude šestá divadelní hra. Vstupné je dobrovolné.

Zveme všechny své příznivce v pátek 28. 8. 2015 od 20.30 hodin na divadelní představení **Volnost motýlů** na motivy hry *Butterflies are free* od Leonarda Gershe (za použití překladu Iva T. Havlů: *Motýli*) napsal Jiří Untermüller, režie: Jiří Untermüller

Hra Leonarda Gershe *Butterflies are free* měla svůj jevištní křest na Broadwayi v roce 1969 a krátce nato byla vyhodnocena jako nejlepší americká hra roku. Komorní příběh mladého Dona a začínající herečky Jill se odehrává v jednom bytě v New Yorku. Don, ve snaze vymanit se z přehnané péče své milující matky, se rozhodne postavit na vlastní nohy a odstěhuje se do malého bytu v bohémské čtvrti. A právě tam začíná „naše“ *Volnost motýlů*. Jeden zvláště obyčejný den několika lidí, jejichž životy se právě tam a právě tehdy propojí. „Náš“ příběh není ani romantická komedie, ani srdceryvná lovestory.

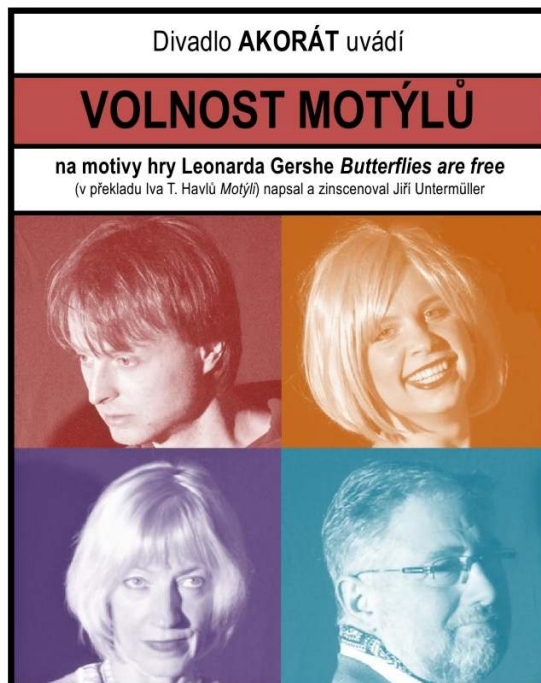
Osoby a obsazení:

Don – Radek Vyvadil

paní Bakerová, jeho matka – Lucie Stropnická

Jill – Adéla Červenková

pizzaboy, paní správčová, režisér – Jan Krčma

Sobota 29.8. TUROVKA – BOJOVKA 2015 s tímto PROGRAMEM :**Karneval od 14 hodin:**

Ve dvě hodiny odpoledne se sejdou na návsi děti v rozličných maskách, v doprovodu maminek, tatínek, babiček, dědečků, praprarodičů, příbuzných z různých kolen, přidají se zvědavci místní i z okolí. Fantazii při tvorbě masek se meze nekladou, v některých ročnících se celá rozvětvená rodina, včetně dospělých, oblékla do masek, vyzdobila žebříňáček, případně auto, a předvedla skupinové masky i s popisem, co představují a na co si hrají. Po zahájení karnevalu se děti postupně představují, předvádějí svou masku, jsou foceny a oceňovány potleskem. „Odborná komise“ sestavená z nezávislých členů (v komisi nesmí být příbuzní žádné masky) tajně přidělí body jednotlivým maskám. Vyhodnocení pořadí masek a rozdání odměn proběhne až na diskotéce. Na závěr karnevalu je pochod Turovkou.

Divadelní pohádka pro děti od 15 hodin:

Letos Divadlo Akorát oslaví dne 7. 7. 2015 páté výročí vzniku a zároveň pátým rokem bude hrát v Turovce divadelní představení. V roce 2010 to byl *Únos v Neapoli*, v roce 2011 se hrály *Líbánky ve čtyřech*, v roce 2012 *Za scénou + pohádka ke 30. výročí Turovecké bojovky I houby mají pod čepicí*, v roce 2013 pak *Dámský krejčí* a v roce 2014 *Na správné adrese*.

Letos chce jako dárek k pátému výročí svého vzniku zahrát pro děti novou autorskou pohádku s názvem *Ostrov Divochů*. Její premiéra proběhne v červnu 2015 v Praze. Pohádka děti zavede na ostrov Divochů, kam připlul hlavní hrdina Venda z dalekých Čech pro lék na nemoc své maminky. Zde se spřátelí s mazaným opičkem Papájem, duchem stromů Kynkažou a místním domorodcem Tygrtatou. Noví přátelé Vendovi pomáhají najít zázračný lék pro maminku a společně překonávají překážky a nebezpečí nastražené zlou Lidojedkou Pumamou, která vládne celému ostrovu a kouzly ovládá své lidojedky – bojovnice. Nenávidí

Vendu a jeho kamarády, mstí se každému, kdo se na ostrově Divochů pohybuje. Ale na chytrého opičáka Papája si nepřijde, ten si umí poradit i v největším nebezpečí. A jak to dopadne? Přijďte se podívat! A nejen podívat, i zazpívat, protože v pohádce zazní mnoho písniček pro potěšení. Představení pobaví i dospělé, rodiče by přitom měli zvážit, zda vzít na tuto pohádku hodně malinké děti s citlivou dušičkou, aby se nám moc nebály. (Změna programu vyhrazena.)

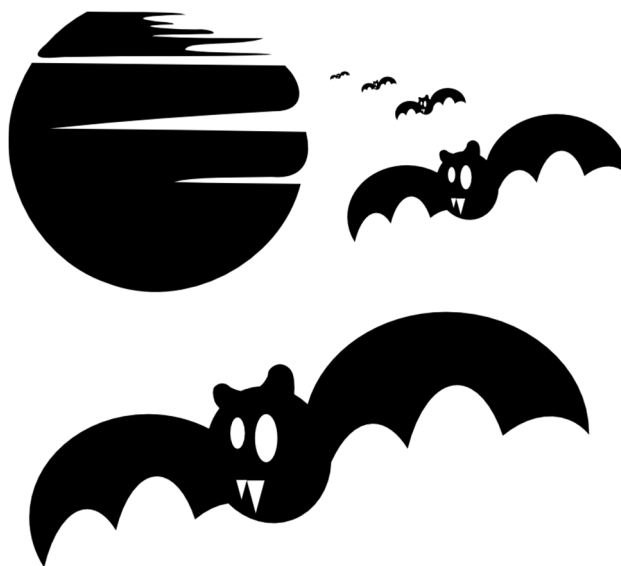
Diskotéka pro děti od 16 do 18 hodin:

Program diskotéky se za dlouhá léta moc nezměnil, mění se jen ti, kteří ji vedou, každý z nich má velkou zkušenost v tomto tanečně-zábavném podniku. Zazní zde diskotékové hity pro děti i rodiče v rozmezí od šedesátých let až po současnost, podstatnou částí jsou dětské písničky a písničky z pohádek. Aby se nám děťátka neutancovala, střídají se tanečky se soutěžemi pro všechny věkové kategorie; zájem o to, poměřit si síly, je veliký díky zajímavosti soutěží. Nemůže chybět odměna za každý výkon ve formě sladkostí. Nezapomíná se ani na pitný režim, děti zde mají zdarma limonády. Na závěr diskotéky se vyhlásí nejlepší maska karnevalu a pořadí dalších masek – věcnou nebo sladkou odměnu dostanou všichni.

Noční hra – „Bojovka“ od 20 hodin na návsi:

Tato akce je určena pro děti do 15 let, malé děti jdou v doprovodu rodičů. Účastníci se sejdou u ohniště na návsi, poslechnou si bezpečnostní pravidla pro pohyb noční stezkou a motivační příběh, rozdělí se do skupin po třech až sedmi dětech, rodiče se k nim připojí a družinky se v časových intervalech postupně vydávají na noční pouť Turoveckými lesy. Projít noční bojovku trvá podle délky trasy, věku a počtu dětí ve skupince asi hodinu, maximálně necelé dvě. Děti, vyzbrojeny dobrou baterkou, vhodnou obuví a teplým oblečením, procházejí jednotlivými stanovišti, na každém z nich zhlédnou krátkou „divadelní“ scénku, která je součástí celého příběhu – ten končí na posledním, závěrečném stanovišti. Za

odvahu dostanou děti na památku medaili. Na bojovce účinkuje 20 až 25 zapálených dobrovolníků, jejichž počet může být i větší, neboť to ještě více ztraktivňuje jednotlivá stanoviště. Jsou mezi nimi „staří návštěvníci bojovky“, pár místních i chalupářů, herci Divadla Akorát, rodiče zúčastněných dětí a příbuzní pamětníků, všichni z různých koutů světa. Dříve to fungovalo tak, že ti, kdo již pár medailí z bojovky získali a bylo jim nad 14 let, dobrovolně požádali o svou účast a další rok účinkovali. Výhodné to bylo pro obě strany: dotyčný bojovkou prošel již několikrát jako dítě a už věděl, co role účinkujícího obnáší. Podle motta: „Pro mě hráli jiní, já teď hraji pro jiné, dneska se mi klaní, i jim dětství uplyne.“ Posledních pár let nám chybějí účinkující, dvakrát po sobě jsme rušili jedno připravené stanoviště, protože „nebyli lidi“. Přivítáme každého, kdo by si chtěl zahrát v letošní bojovce. Kontakt: Ruda Vyvadil, mobil 608 780 211, e-mail vyvadil.ruda@centrum.cz, v týdnu od 24. 8. 2015, Turovka 14.

Ruda Vyvadil, květen 2015

Sobota 29.8. 2015 TUROVKA – BOJOVKA

Noviny z Turovky. Šéfredaktor: Přemysl Hamerník. Redakce: DTP a grafika Ondřej Hruška, korektury Kateřina Hamerníková, Magda Kunešová. Adresa redakce: Turovka 4, 394 03 Horní Cerekev. Kontakt: noviny@turovka.cz. Vychází nepravidelně v nákladu příležitostně pro rodiny a přátele členů redakce. Redakční rada má výhradní právo nezveřejnit příspěvky, které se jí nelíbí, které jsou nevhodné, nevkusné, které jsou škodlivé celkově a to zejména zdravotnímu duševnímu životu. Anonymní články se nepublikují. Drby, klevety a pomluvy jsou nám odporné a proto je zásadně nezveřejňujeme. Autoři přijatých článků zodpovídají za jejich správnost včetně citací z jakýchkoliv externích zdrojů informací. Veřejně přístupná elektronická podoba těchto novin existuje na stránkách www.turovka.cz. Žádná část obsahu těchto novin ve verzi tištěné ani ve verzi elektronické nesmí být využita k osobnímu obohacení, nesmí být kopírována, dále publikována natožpak rozšiřována v jakékoliv podobě. Veškerá autorská práva jsou vyhrazena © 2014 - 2015 Redakce Novin z Turovky.